2015-11 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL

BAYAN YANI

48

2015 yılı başından beri en az 255 kadın öldürüldü.

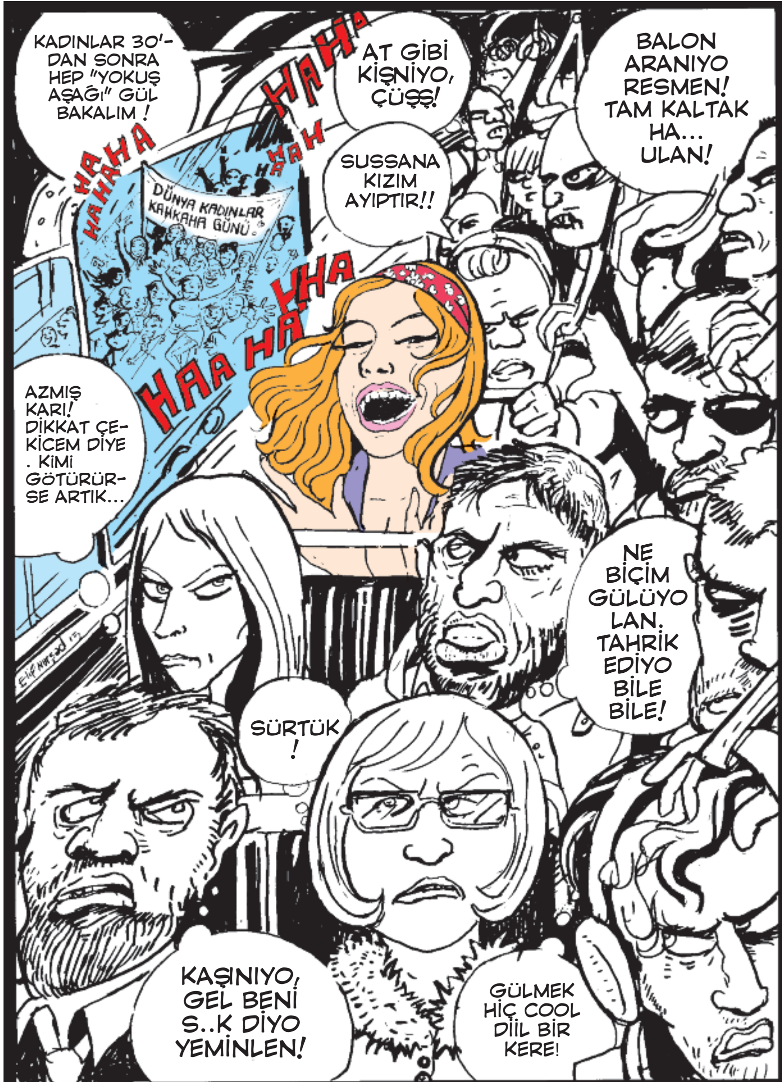

ISSN 2146-1384
9 772146 138008

Gazeteci Can Dündar ve Erdem Gül tutuklandı. Faşist Cunta dönemlerinde bile görülmeyen böyle bir ceberrutluk karşısında sonuna kadar Can Dündar ve Erdem Gül'ün özgür gazeteciliğin yanındayız.

Gallup araştırma kurumunun anketine göre; **"Dün gülümsediniz mi ya da kahkaha attınız mı?"** sorusuna, en çok Türkler **"Hayır"** yanıtını verirken, Türkiye 148 ülke arasında mutluluğunu en az dışa vuran ülke oldu.

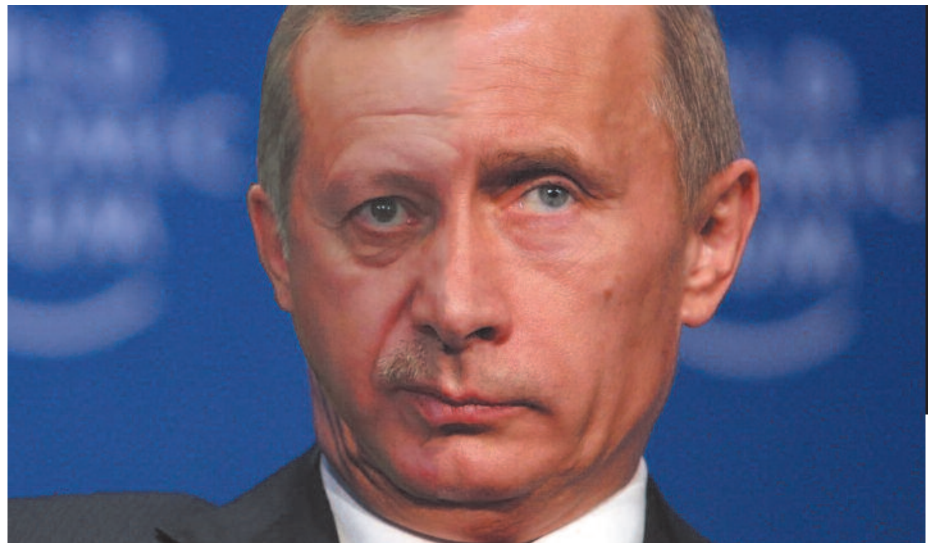

3 ay önce açılan Atatürk Kız Öğrenci Yurdu'nda kalan kızlara kesintisiz taciz. Yurt yolunda kızlara minübüslerden sarkıntılık rutin. Kapıdaki güvenliğe; "11'den sonra siz almayacaksınız. Biz alıp götürelim" diyen tacizci erkekler sıraya giriyor.

Tacizci manyaklar odalarına lazer tutuyor. Üzerinde kamerası olan maket helikopterlerle (Dronlar) odalardan görüntü alınmaya çalışılıyor.

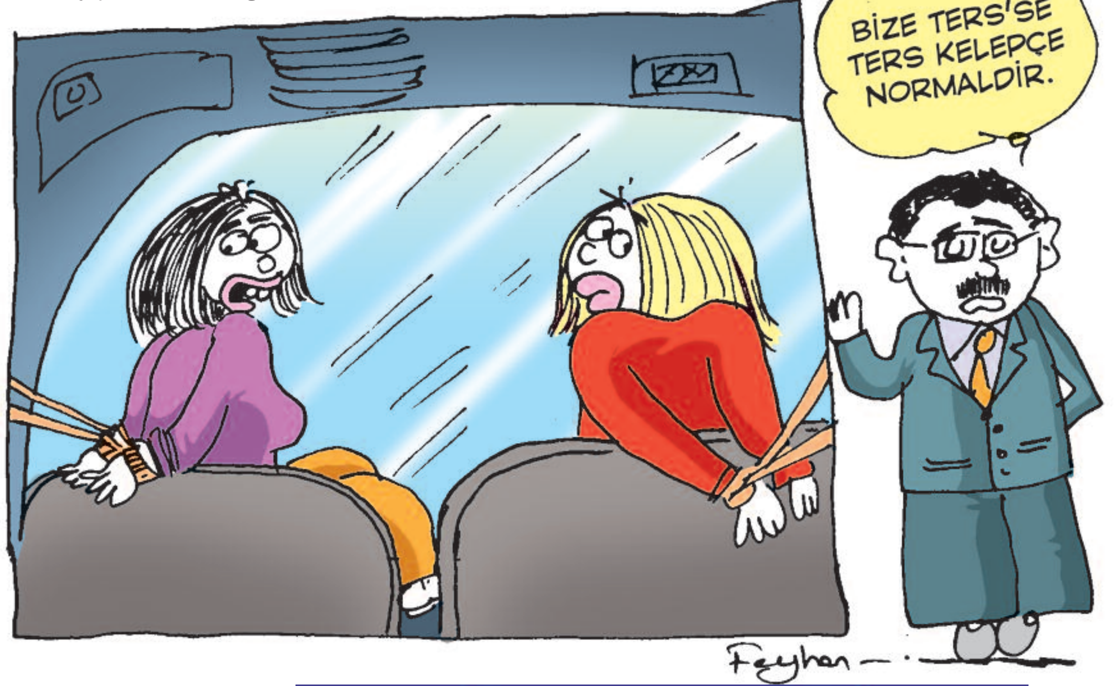
Türkiye Rus uçağını düşürdü. Kaderimiz dünyanın en acayip liderlerinden ikisinin iki dudağı arasında.

BAYAN YANI

"Aşırı sevgi (!) bir kadının daha ölümüne sebeb oldu... Hilal Gülçek nişanlanınca, eski sevgilisi tarafından öldürüldü.

Davutoğlu, başörtülü kadınların düz kelepçeyle gözaltına alınmasına tepki gösterirken, Ankara'da G20 Zirvesi'ni protesto ederken gözaltına alınan kadınlar ters kelepçeyle otobüse bağlandı...

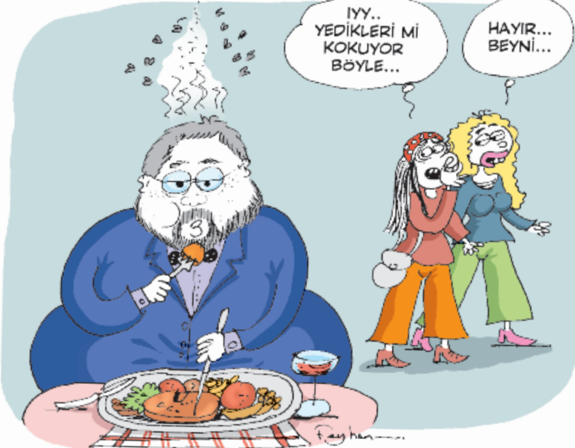
Kadın, erkek, çocuk, tavuk, eşek, ördek, damacana... Tecavüzcülerin son kurbanı bir kedi... Mersin'de yaşayan Yasemin Açık'ın kedisi tecavüze uğradı, makatı yırtıldı ve yaşamını kaybetti.

Evlilik teklifini reddeden TRT sanatçısı Hatice Kaçmaz'ı 16 yerinden bıçaklayarak öldüren Orhan M. hakkında istenen müebbet ceza reddedildi. "Tutku derecesinde aşırı sevgi"den kaynaklı duygusallığın etkisiyle cinayet işlediği savunuldu.

Prof. Celal Şengör, köylülere dışkı yedirme olayını "Dışkı yedirmek işkence değildir... Ben bal gibi yerim..." diyerek savundu.

KADINLARDAN BARIŞ İÇİN SESSİZ YÜRÜYÜŞ...

Ramize Erer • Feyhan Güver • İpek Özsüslü • Betül Yılmaz • Gülay Batur • Elif Nurşad • Sibel Bozkurt • Ece Burgaz • Melda Onur • Şengül Hablemitoğlu • Ezgi Aksoy • Raziye İçoğlu • Meltem Arıkan • Funda Mentaloğlu • Katina Karanikola • Atilla Atalay • Gökçen Erdoğan • Ayça Çalkoparan • Miss Tiffany • Rabia Çaçan • Lucia Topolansky Saavedra •

BAYAN YANI

2015-11
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün

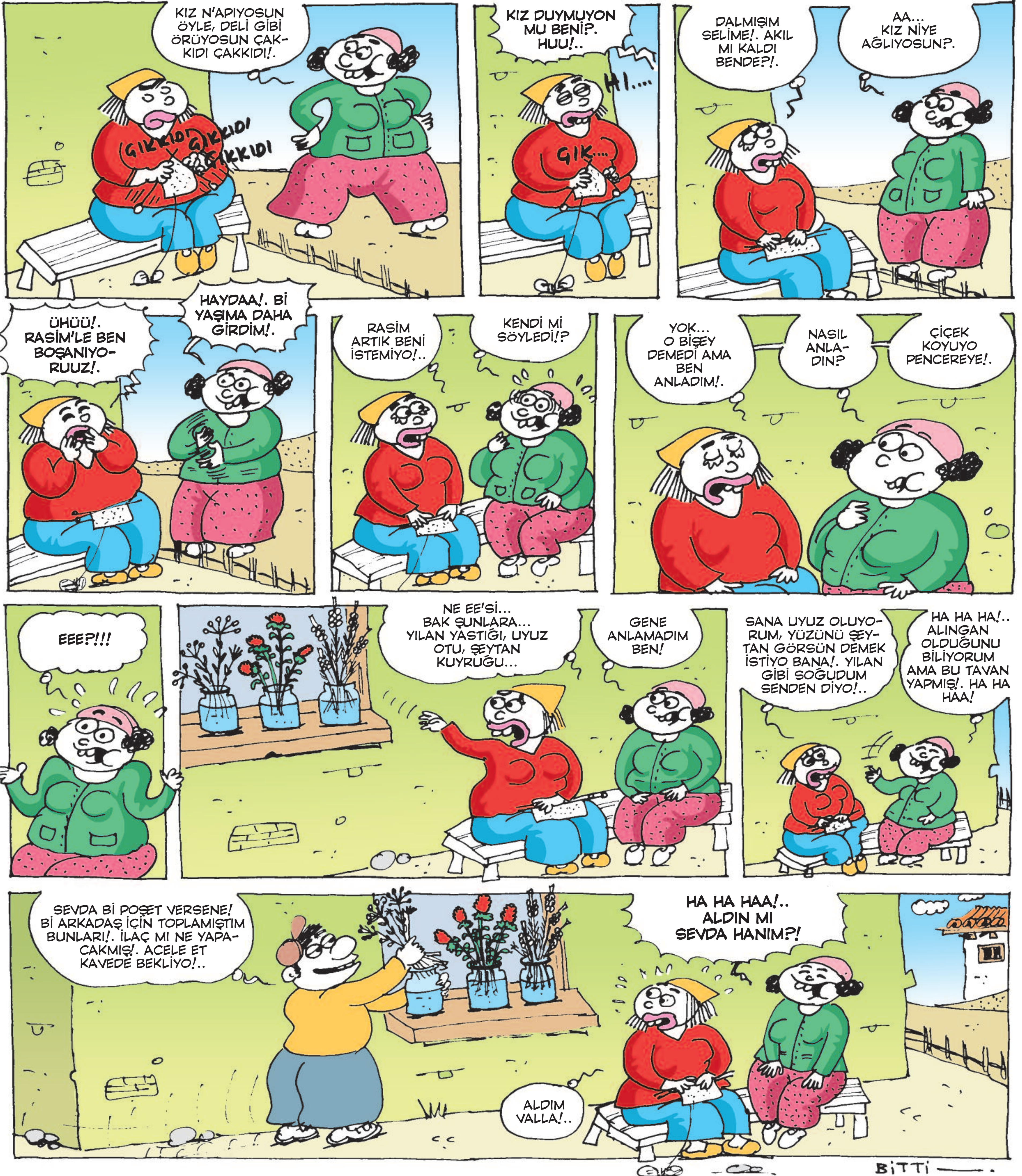
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Satış Müdürü Şener Küçükkaptan
Abonelik Asiye Uludağ (0212) 249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST **TEL:** (0212) 292 9450 **FAX:** (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset **Tel:** (0212) 858 00 93 **DAĞITIM:** DPP A.Ş.

ALINGAN

feyhan güver

atilla atalay

SıDıKa

Sincabı Döğ

- Aloğ daha da arama bizi Şetaret Hala. Ne cenazeme gel, ne cenazene gelirim. Haram zıkkım olsun o arsa çoluğunuzdan çocuğunuzdan çıksın, iniihşallllllah.. Ülfet Yengem de cenazeme gelmesin, Sıtkı Dayım da. Ayrıyetten, Hafize, Müberra, Numan, Faik, Vedat ve Sururigille de küsüz bundan böyle. Elvedağ Şetaret Abla, güzel bir akrabalıktı 2+1 giriş katı daireye kurban ettiniz... Hayır, kapıyorum telefonu, ahirette görüşürüz.

- Ya anne yeter artık ya. Kaç gündür megavatlarca negatif elektrik ürüyo şu evde. Gene telefonda kimle küsüşüp bağrıştınız?

- Sen karışma Sıdıka, abin ve senin istikbaliniz için ediyorum o kavgaları ben. Mütayitle anlaşıp bizim hakkımız olan 2+1 dayreyi Ziya Eniştemin gebeş oğlu Müfitgile yazmaya uğarşıyolar. Halbuse bize kırk beş metrokare daha pay düşüyo o apartumandan.

- Ya geçen hafta ettiniz ya siz o kavgayı. Sinirinden kolonya içip dört gün yattın ya. Sonra sulh olmuştunuz hani. Dejavu apartmanı mı yapıyo o müteahhit orda anlamadım ki...

- O başka apartman kız. Tamam orda da hakkımızı yediler ama, "apartumanın adını Safiye Saka koyarız" dedi mütayit, o şekilde bir konsesnsüs oldu. Abingile de ikinci el Doblo sözü verildi.

- Kaç apartman var ortada ya. Aslen Donalt Trumph sülalesindeniz de benden mi gizlediniz şimdiye kadar? Emlak kralı mıyız biz ana?

- Kız yok işte her yerdeki boş toprağa, eski eve mütayit giriyo ya artıkın. Kövün yakınlarındaki her yer apartman oldu. Dur biraz enerjimi toplıyım Goncagül Teyzenle de burdaki ev için kavga edicam daha. "Üç ev birleşip mütahite verelim" diyo ama damadı mütayit olucakmış. Niye onun damadı yapıyomuş canım o zaman Samim yapsın. Benim de yetişkin ninja yaradılışlı oğlum var ona bakarsan de mi? Tabi hesap başka, Safiyanımların evi kentsel dönderim olacakmış kime ne? Maksat Goncagülün damadıgil, sebeplenip kendine jip alsın. Niyeymiş? Mülk Allah'ın oğlan benim. Üç ev birleşelim Samim yapsın inşaatı...

- Valla Goncagül'ün damadını bilmem de Samim ayısı işe karışırsa, bu sefer patlar o konut balonu.

- Bu mesafeden tek terlik atışıyla senin o gözünü patlatırım Sıdıka. Tamam okumadı ama senin abin dünya lideri olucak çocuk esasen...

- "Kirpi yavrusunu 'pambığım' diye severmiş" tabii.

- Pambık denmez abiye. Anne olunca sen de anlarsın, kim pamuk kim tentürdiyot.

- Ya tamam da, para yok pul yok, nası müteahhitlik yapıcak ki abim. Gene aynı soruya geliyoruz; biz emlak kralı mıyız ana? Bişeyin altın çocuğu muyuz, bir başarı hikayesi miyiz yoksa biz? Ahahahh...

- Alay geçme kaltak. Para ne lazım? İnşaat ve çocuk. Bu ikisi... "İnşaat veya çocuk yapıcam" dersen, o dakka veriyo sana parayı cihan devleti. Sağlık, eğitim, ilmi araştırma... Başka hiç bir hususta böyle verimkar değilller.

- Öf tamam anne ya. İnşaat yüzünden tartışmıycam seninle. Bütün ülkeye fitne gibi çöktü ya. Dört evden birinde "Müteahhite verme" dalaşı var. Küsüşen akrabalar, itişen müteahhitler, zevksiz, çirkin mi çirkin binalar. Televizyon- da onar saniye arayla bas bas "doğaynan iç içe beton töktük" diye bağıran reklam cazgırları. Arada ülkenin yeşil alanları santim santim ölüyo, göller kuruyo, orman hayvanları inşaatlardan kaçıp şehrin göbeğinde çaresiz koşuşuyolar, tarım alanları imara açıldığı için samanı bile ithal ediyoruz, pirinci, yağı dışardan getiriyoruz. Ülke tahıl ambarıydı, çimento ambarı oldu... Depremde toplaşıcak açık alan bile kalmadı.

İnşaat yüzünden tartışmıycam seninle. Bütün ülkeye fitne gibi çöktü ya. Dört evden birinde "Müteahhite verme" dalaşı var.

- Gözüne dizine dursun kız. Bütüün yol kenarları, röfüj araları rengarenk lale menekşe dolu. Nereye bitmiş yeşil alan? Maksatlı maksatlı konuşuyon Sıdıka. Viyadük duvarlarından aşşa bile çiçek ekmişler, siklaamenler, sakız sardunyaları top top sarkıyo. Kozalakla mı doyucak bu memleketin karnı? İnşaat yapılcek ki, millet Doblosunu alabilsin. Medeniyyete düşman olma yavrım, inşaat sıhhat demektir, inşaat yap sıhhat bul denmiştir. Kuşkusuz müteahhit koca da hayırlı kısmettir. Hade git başımdan, Goncagül Teyzenle kavga edicem işim var... Hade...

- Yaa tabi, sonuç olarak: Betonu sev, çimentoyu muhafaza et, sincabı döğ...

- Sincabı ne dövücekmişim kız, seni döverim. Çekil git şurdan diyorum, mühim bi iş toplantım var, Goncagül'le apartuman için kavga edicem. Bak hâla duruyo, vallahi billahi parçalarım seni Sıdıka... Yürü kıs... Hade... Sıs... Hade..

Geçen aydan devam: Mutlu bir çocuktum. Annemi ve babamı, ama en çok da babamı severdim ben. O kadar severdim ki, onun kokusunu duymadan uyuyamazdım. "Haticem" derdi bana. En güzel ninniyi söyler gibi, saçlarımı okşayarak. En güzel uykulara dalardım.

BENİM BABAM

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

Babamın yokluğunu amcam unutturmaya çalışırdı. Pembe yengenin her yeni yıl yaptığı nefis hindilerden yedik onlarda.

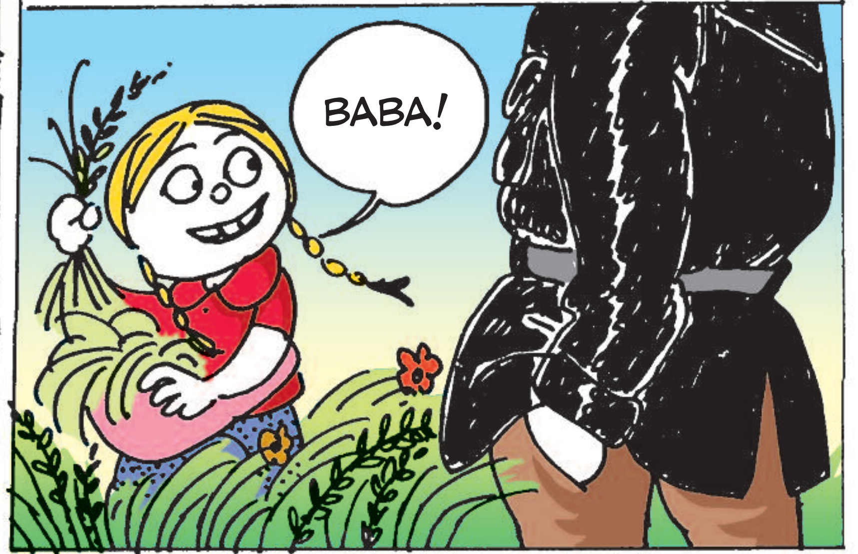
"Haramsa haram" deyip, çarşıdan aldığı fıntık, fıstıklarla yılbaşını kutlayan dedemin evine giderdik sonra. Bize en sevdiği numaraları yapardı o gece.

Babam geri döndüğünde kış bitmiş, bahar gelmiş, bahçede en sevdiğimiz oyun "dedemin sakallarını yolmaca" oynuyorduk.

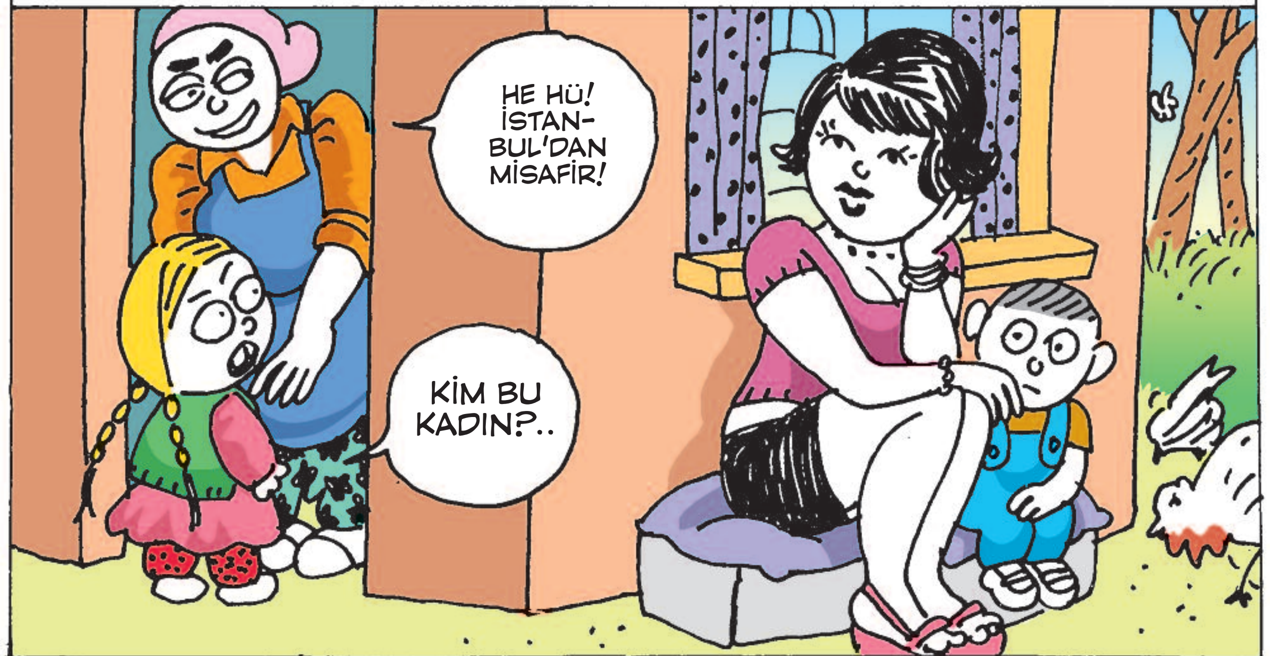
Babam, babacım, benim yakışıklı babam. Deri ceketinin içinde öyle güzeldi ki koşup ona sarıldım.

O gece eskisi gibi ikisinin arasında yattım. Babamın üstüne sinen İstanbul'un kokusunu içime çektim.

Sabah müjdeyi vermek için halama gittim. Bahçede yanında küçük bir çocukla düğme gözleri anneminkilere benzeyen bir kadın oturuyordu. Bir kaç sene sonra babamın yanına İstanbul'a taşındık. Annem halamı hiç affetmedi. Büyüdüğümde bana 'Ayrılırdım ama sen babanı o kadar seviyordun ki, onsuz kalmana dayanamazdım' demişti.

SÜRECEK...

EX'TEN TANELER

• EX'sel meseleler zamanla geçer elbet, ama zaman çok zamansız zamanlarda gelir hep.

• Bitmeyen ev işleri için **"ev işi nankördür kızım"** diyen EX kaynana tertemiz bir evliliği kirleten oğlu için duruma uygun nanankör bir atasözü bulabildi mi acaba?

• **"Dağınık insanlar daha zeki oluyor"** tezini savunan **Minnesota Üniversitesi'nden Kathleen Voh,** EX ile tanıştığı anda uzun araştırmalarla vardığı bu tezi otomatikman kendisi çürütür...

• **"Göz yaşımda saklısın ağlayamam ben, düşeceksin sanırım kirpiklerimden ..."** diyor bir şarkı sözü. Ağlaki EX düşsün gözünden.

• EX'leri kalbimden silmek daha çok kolay da, belgecilik anlayışım yüzünden rehberden çıkarmak daha zor.

• EX menajerim olsa her işte batardım, o kadar tanımıyor yani...

• Ekmek kızartma makinası bozulduğunda, ayrılmaya zorlandığım makinaya sarılıp ağladığımda, aslında EX'in gidişinin hiç de önemli bir eksiklik olmadığını farkettim...

• Evlenirken, mutlaka **yalnız gelin** olarak birkaç poz foto çektirin, EX hayatınızdan çıktığında resimleri kesip biçmek zorunda kaldığınızda o güzel gelin elbisenizin üzerinde EX'in kesik eli olmayan gelinlikli resminiz hatıra kalabilsin...

• **"Gelin yemek yapmıyor, oğlum, dışarılarda yiyor, hastalandı zayıfladı"** diye EX eltiden dertlenen, bana gelince de **"Senin yüzünden kilo alıcaz, oğlumda kilo aldı"** diye şikayetlenen ayarsız EX kaynana yeni gelinlerini diyetisyenlerde, platesçilerde, Canan Karatayın ofisinde arayasın da bulamayasın ...

• Bedduanın çok popüler olduğu şu dönemde **"EX'e beddua et"** teşviklerini, hala kabul etmiyorum. Onaylamıyorum. Yukarıdan istenecek bonus dileklerimi kendim için kullanmak varken, EX'e bedduamı bile harcamam ...

• Telefondan arayan **Yanlış Numara** EX'lerden kat be kat iyidir. Kapatırken bir özür diliyor, af diliyor, iyi günler diyor, rahatsız ettim diyor..

• EX'ler mutlu olacak diye "**mutsuzum**" bile diyemiyorsun.

EVLENSEL SORUNLAR...

• Evliliğe o denli karşıyım ki; dizi, film vs. izlerken hiçbir ilişkinin senaryo gereği bile evlilikle sonuçlanmasını istemiyorum.

• Görünüşte yanımda olsan da manen benimle değilsen EX, bari git, bırak da, çamaşır, bulaşık eksilsin, yatağın yarısı boşalsın.

ANANELER

• Kadın anam babama kızarken **"Tayyiip, Tayyipsin sen.."** diyor.. Ne biliyim diğer sıfatlar yetersiz kalıyor kocaya galiba...

• Yanında sesli kurulan her hayale cevap verir anneler ....

• 90'lı yıllarda yapılan bir seçim zamanında, balkonumuza bağlı parti kumaş afişlerinin ipi kopmuştu ve tam o sırada diktiğim kırkyama battaniyeye yapacağım astarı bulmuş oldum. Sanmayın ki particilikten, 4 tanesi bir battaniyeyi kaplayacak büyüklükte jinst kumaşlardı. KASIM 2015 seçim sonuçlarını TV'de izlerken Babamın dizlerine örtülü görünce, partisinden eser kalmayan, sapasağlam battaniye 25 yıl sonra tam yerine denk geldi diye düşünmeden edemedim..

KADIN YANIM

• **"Çözünebilir kahve içer misiniz?"** desem kimse anlayıp içmez, neckafe demen lâzım üzerinde market çakma markası yazmasına rağmen ..

• Kadın denince akla analık, güzellik gelmesi lazım ama şimdiki zamanda sadece acıklı, şiddetli şeyler geliyor...

• Lisede mesleği öğreten, sevdiren Konfeksiyon branş öğretmenim kendine etek dikerken bana prova ettirirdi. Ve hep bir beden aşağısına prova aldırırdı; **"ben onun içine gireceğim etek bitene kadar"**

derdi. Hedefi sadece bir küçük bedendi. 3 yıllık lise eğitim hayatımda hep hedeflediği bedene girdi. Ama hiç çok zayıfladığını görmedim. Sanırım bir ileri bir geri gidiyor sürekli...

• Rüyalar yaşantınla endexli bir bilinçaltı gerçekten. Ege kıyılarında ıssız kalan bu beldede herkes gitti, tek bir komşu kaldı ve hane halkı olarak sadece onu rüyamızda görmeye başladık.. Ve rüyada bindiğim bütün İstanbul Boğazı vapurları Yunan Adalarına gidiyor oluyor, nasıl ineceğimi bilemeden kan ter içinde uyanıyorum ...

BEKAR YANIM

• Bir tek yalnız olduğumda kendimi yalnız hissetmiyorum...

• Para biriktirme dost biriktir, ama paralı dostlar...

• Dost görünümü altında, **"Hayvan beslesen sen"** diyorya yalnızlığımı vurgulaya vurgulaya.. önce senin gibi bir hayvan ötesi biri ile ilişkimi keseyim, başımdan savayımda ...

• Sabahtan beri mal varlığımı arıyorum, bulmadım. Bu arada son 2 bardak pilâvlık bulgurum kaldı.

GÜNDEMLİK KAYNIYOR

• Sanki çok büyük bir kadın mezarlığı var ve girişinde **"her kadın bir kez de olsa aldatılmayı, dayağı, cinayeti.. tadacaktır"** yazıyor...

• Büyük adam iyiki **"hizmete aşıkmış"**, ya bize aşık olsaydı?

• Artık bütün EX'lerde **İlahi Adalet** ummak, yerine **İlahi Asalet** diliyorum ...

• **İnsan dışkısı yedirmek işkence değil diyen Prof. C. Şengör'e itafen; < Bok at izi kalsın>....** Elbette ki işkence unsuru boku büyük bir zevkle yiyen mazoşist EX'ler vardır. EX'in hayatı boyunca yediği haltların neticesinde yaptığı her hareket **"bok yemek"**, bir seviye yukarısı **"bok yemenin daniskası"** olarak tanımlanır. Ve hatta gelen konuklara **"şaka yapmak"** kisvesi altında bir hoşluklar yapmak için eve **"plastik oyuncak bok"** almışlığı vardır..

• Ve internet ortamında konuyu aradığında kaynak arama motorundan çıkan sonuç;

• Alakalı olabilir .! -iyi bok yemek -karga bokunu yemeden -bok yemenin Arapçası -bok yedi başı -bok yiyen kaşığını yanında taşır -bok ye bok sıç ....

PAPARAZZİYE SOKAKTA

• En nadide dergi arşivlerine, koleksiyonlarına kâğıt gözü ile bakıp, sobada yakan eşler, anneler varken, bunun yanı sıra sahilde düşürülmüş ve ıslanmış bir

raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

Raziye İçoğlu

sayfa yazıyı bulup, sahibi bulana kadar kurusun diye duvara asan şâhane insanlar var. Ve denizden esen bütün rüzgârlara direnip uçmayan bu asılı kâğıdı sahibi haricince aylardır sergilenmiş eser gibi duvarda görüp okumaya çalışan, parçalayıp atmayan ruhları sağlıklı insanlar var....

• **Köpekler girmesin, insanlar ölsün..** Köpeğin denize girmemesi çok ciddiye alınmış, ama cankurtaran yoktur uyarısının üstü boyanmış...Cankurtaran olmadığı gibi, uyarısı bile yok. Ama yanında okuma yazma bilen sahibi olmayan köpeklere dur diyebilen yok, hepsi denizde.... Anladığım o ki, denizin köpekler tarafından pislendiğini önlemek, can kurtarmaktan daha evla...Tabelaların bütün canlılarla ilişki durumu karışık.

• Geçen sene, yatağa düşen kocası için **"ezanlar okunurken iki iyilikten birini ver"** dileyen 50 yıllık hayat arkadaşı kadın, bu sene tam bir şekil devlet formunda. **"Nasılsınız, hastanız nasıl?"** hal hatır soruma karşılık; **"Devlet bezini veriyor, gelip doktorlar muayene ediyor ve artık bana da kuaför gelecek eve"** diyor. Eve kilitlediği Alzheimerli kocaya çok iyi baktığı için kendisine nazar değdiğini düşünüyor ve ileriki sitede hoca kadına okunmaya gidiyor. Evin anahtarına sallayarak ve bir kase yiyecek diğer elinde... **"şükür havalar iyi"** diyor, **"kışlık eve gitmeyeceğim. Büyük şehirde gelen doktorlar hastaya bakmıyor, sohbet edip gidiyorlar. Böyle küçük yerlerde daha iyi ilgileniyorlar. Tencere ise bu yazlık evde de 2 tane, çekyatsa burada da var. Bir eksiğim kaban .! Onu da şallarla falan idare edeceğim artık. Olmazsa bir kaban buradan alırım..."** ve büyük bir sırıtmalı tebessümle **"Belki kabanı da verirler....."** diyor... **Bir dinleyen olarak** bütün dert **"bir lokma, bir hırka"** sanmaktan öteye geçemeden **"geçmiş olsun her şey için size"** diyerek vedalaştım ...

Bir zamanlar Anadolu'da

Melda Onur

Sabah kahvaltıda sıcak çayı yudumlarken boğuluyordum. Annemle ablamın, o akşam Romeo-Jülyet müzikalini izelemeye gideceklerinin muhabbetini yaparken, babam birden "Ben Hamlet'i ilk kez Trabzon Lisesi'nde seyrettim. Lisenin tiyatro grubundan" dedi. Babam 1928 doğumlu. Lise günleri olsa olsa 1940'lı yılların sonu olur. 1940'lı yıllarda Anadolu'da bir lisede Hamlet oynanıyor. Bu durum, okul hayatını askeri camianın deyimiyle "şark hizmeti" sırasında il il, okul okul gezerek geçirmiş benim için çok da şaşılacak bir durum değildi. Zira ben de Erzincan Lisesi mezunuydum ve İstanbul'da bir çok liseye nal toplatırdık o yıllarda. Ama beni şaşırtan daha sonraki sözleri oldu: "Ofelya'yı Aysel Gürel oynuyordu. Dekor, kostümler falan çok güzeldi. Hamlet'i oynayan arkadaş da..." diye devam ediyordu. Bense gözleri faltaşı, 'vay canına babam Aysel Gürel'i tiyatrocu olarak sahnede izlemiş şanslı kişi' diye düşünürken sıcak çaydan kocaman bir yudum yutuvermişim.

Babamın Aysel Gürel ve fizik öğretmeni olan ablası Ahsen Gürel ile ilgili Trabzon Lisesi anılarına aşinayız. O yıllarda babası Trabzon'da hakim olan Aysel Gürel Trabzon Lisesi'nde okumuş, babamla aynı yıllarda. Ablası Ahsen Hanım da okulun ve aynı zamanda babamın fizik öğretmeniymiş. "Çok zayıf, 'çırpı' gibi bir kadındı" diye anlatır babam; zayıflara öyle der: Çırpı. Çok da zorlu bir öğretmenmiş; hem de yaman bir kadınmış. Bir gün yolda yürürken arkasından "iskelet-i hayriye" diye laf atan bir delikanlıyı fena kovalamış. Babamın Trabzon Lisesi anıları içerisinde benim en çok sevdiğim anılar Aysel Gürel'li olanlar. Dönemin Trabzon Lisesi de, liseymiş hani. Mezun olması da o kadar kolay değilmiş. Zaten yıllarca Trabzon Lisesi'nde okuyan babamla, yaşıt olan amcası gidip Çorum Lisesi'nden mezun olmuşlar. Çorum Lisesi yeniymiş o yıllarda. Çorum Lisesi'nin ilk mezunları da Babamla, küçük amcasıdır.

Bizim sinemalarımız

Aslında babam ve küçük amcam bol bol okul kırıp sinemaya giderlermiş. Bunu daha sonra babaannemin sandıklarından çıkan dönemin yabancı sinema dergileri arasında bulduğum günlüklerden biliyorum. Zira "bugün hava çok güzeldi, okula gitmedik, filanca artistin falanca filmine gittik, çok güzeldi" gibi bir not, o dönemin şehre gelen filmleri sıklığında ajanda yapraklarına düşülmüş. Görülmemiş film kalmamış anlayacağınız. Sinemaya son derece meraklı bir babanın kızı olarak John Wayne, Robert Mitchum, Rita Hayworth, Judy Garland ve daha bir çok Amerikan yıldızın hikayeleriyle büyüdüm. Bugün 40'lar, 50'lerde çekilmiş ne kadar Amerikan filmi varsa bizimkiler seyretmiştir. TRT döneminde çok izlerdik. Babam jeneriğinden tanırdı filmi, oyuncularını sayardı tek tek. Yalnızca baş rolleri değil yardımcıları da. Hayrandım bu sinema genel kültürüne.

Askeri camianın Anadolu'daki en temel eğlencelerinden biri haftalık sinema günleriydi. İlkokulu okuduğum Burdur'da Cumartesi akşamları orduevine sinema izlemeye giderdik. 2 film olurdu. Film arasında Bingo oynanırdı. Uzun yıllar sinema deyince aklıma

Bingo da geldi. Ve tabii cam şişede cocacola ile içine atılmış leblebiler. Sinemayı askeri camia ile sınırlı sanmayın. 1970'lerin başında en az 3 sinema vardı benim hatırladığım küçücük Burdur'da. O günlerde bedelli askerlik de yoktu. Ev sahibimiz Burdur'un en büyük yazlık sinemasının sahibiydi. Her gece ev çoluk çocuk dolup taşardı. Aşağıdan acur alırdık. Bir film geldi mi, 1 hafta oynardı. Korku filmi gelirdi çokca. İlk Dracula filmini orda izlemek zorunda kaldım, zira yattığımız yerden perdeyi görecek kadar loca gibiydi ev. Yıllarca Dracula filmi izleyemedim; ta ki büyüyene dek.

Okul yolunda da bir sinema vardı. Onunda korku filmlerinin kocaman afişlerinin önünden koşarak geçerdim. Sarıkamış'ta da askeriyenin sineması vardı. Sarıkamış halkına da açıktı sinema. Haftada 1 Cuma akşamları, dolup taşardı. Erzincan'da da öyle; bütün şehrin gençleri doluşurdu sinemaya. Aşıklar için bir buluşma mekanıydı hem de.

Komşu komşu hu...

Erzincan'da lojmana taşınmadan önce sivil evde oturduk. 1938 Erzincan Depremi sonrası yapılmış "kurma" evlerden birinde. Depreme dayanıklıymış. Daha doğrusu yıkılsa bile altında kalmazmışın, üzerini silkeleyip kalkarmışın, öyle anlatırlardı. Bahçeli evimizin komşuları da küçük bahçeli evlerdi. Her akşam bahçelerde çay, kete, kısır muhabbetleri dönerdi. Ortaokul son sınıftaytaydım. Akşamları elektrik kesintileri olurdu. Okuldan eve giden yol kimi zaman çok fena ıssızlaşırdı. Korkmazdık ama; güvenliydi çok. Yine de teyzem gelirdi beni almaya. Öyle ya şehrin yabancısıydım. Bir Alevi mahallesinde oturuyormuşuz. Çok sonraları anladım. Zira bizim evde alevi, kürt, şuralı, buralı konuşmaları hiç olmadı. Trabzon gibi çok kültürlü bir coğrafyanın merkezinden gelen babamla, Selanik ve Makedonya göçmeni anne ve babanın, yine çok kültürlü bir şehir olan Amasya'da doğmuş kızları annem, bizi bir hayli Türkiyeli yetiştirmişleri. Apolitiktik ama. 1978 yılının Mayıs'ında bir sabah uyandığımda, civar evlerin bütün kapılarında aynı şekilde kırmızı boya ile çizilmiş bir portre gördüm. Çok şaşırmış, deli gibi merak etmiştim. Sonra öğrendim. İbrahim Kaypakkaya imiş portre. Ölümünün 5. Yılında çizilmiş bütün kapılara.

Cyrano

Erzincan Lisesi, Doğunun en iyi liselerinden biriydi. Benim 1981'de mezun olduğum 6 Mat A sınıfının yüzde 90'ı üniversiteye girdi. Tıp, mühendislik gibi bölümler dahil. Sarıkamış'tan Erzincan'a kış ortası, ara tayinle gelince bir hayli zorlanmıştım. Ortaokul binası olmayan Sarıkamış'ta, binamız yapılana dek müdürün evinin salonunu kullanmıştık. Sarıkamış'ta ingilizce öğretmenimiz hiç olmadı; ama ingilizcesi en iyi olan matematik öğretmeni girerdi İngilizceye.

İngilizceyi hiç sevmezdim. Gönlüm Cyrano ile aşık olduğum Fransızca'da idi. Ama Polatlı'da başladığım ortaokulda Fransızca sınıfı yoktu. Mecburen ingilizceyi seçmiştim. Fransızca öğrenip Cyrano'yu ana dilinden okumak için. Babam sinema aşığı olduğu kadar Fransızca aşığı idi. Cyrano'nun kitabını vermiş Franszıcasından da 2 satır patlatıvermişti. Çok ağlamıştım Fransızca için. Annem o gün "bu dili öğreneceksin, söz sana" demişti. 10 yıl sonra beni elleriyle Fransız Kültüre yazdırdı.

Bunları yazmamın ne anlamı var?

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı bile şaşırtarak uçak düşürülmesini alkışlayan günümüzün öğretmenlerini acıyla izlerken benim gözümün önünden yalnızca öğretmenlerim geçmedi. O ve onlar gibilerinin inşa ettiği toplum, bir zamanların ne yazık ki asla geri getirmeyeceğimiz saflığı da geçti.

Şehirler düşünün, ilçeler düşünün sinemaları var kışlık yazlık.

Mahalleler düşünün, bahçelerinde çaydanlıklar forkurdayan, kim kimin nesidir merak etmediğiniz.

Okullar düşünün amacı yalnızca hayata insan yetiştirmek olan.

Öğretmenler düşünün, 1940'larda Hamlet'i sahneye koyduran öğrencilerine.

Babalar düşünün, size Cyrano'yu veren ve geleceğe hayal kurduran.

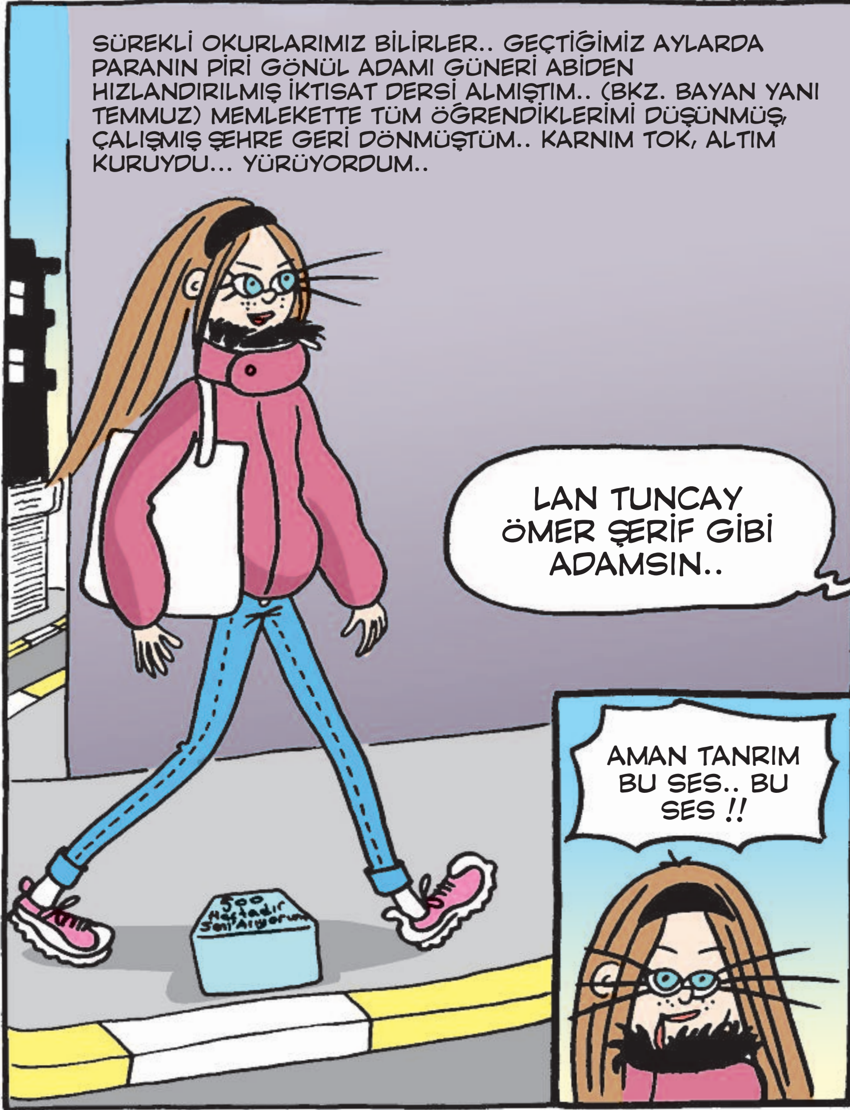
Anneler düşünün, kızını görücüye değil Fransızca'ya götüren.

Çocuklar düşünün, büyümüş ve geçmişe bakıp, geleceğe endişe duyan.

Enayinin Dümbeleği "Final"

Bir İktisat Hikayesi

ipek özsüslü

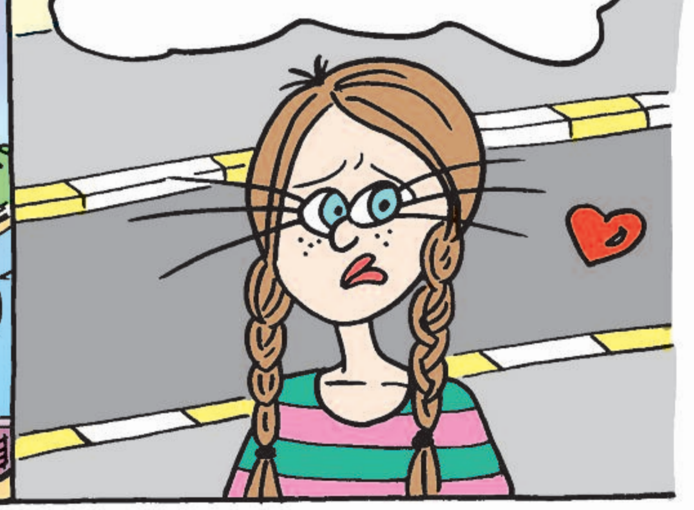

SEN NAPTIN BOZDUN MU PARA DİYETİNİ YOKSA?
BOZAR MIYIM HİÇ ? HARİKA Bİ İNSAN OLDUM..

BOYA MASRAFINDA KURTULMAK İÇİN SAÇIMI BİLE DOĞAL RENGİNE ÇEVİRİCEM..
BENCE BAKIR SENİN RENGİN.. SAKIN DEĞİŞTİRME KUŞUM!
İYİ DE Bİ SPONSOR BULMAK LAZIM..İMAJ HİÇBİRŞEYDİR.. PARA BİRİKTİRMEK HERŞEY.. KUAFÖR MASRAFI ANAMI AĞLATIYOR YEEA..

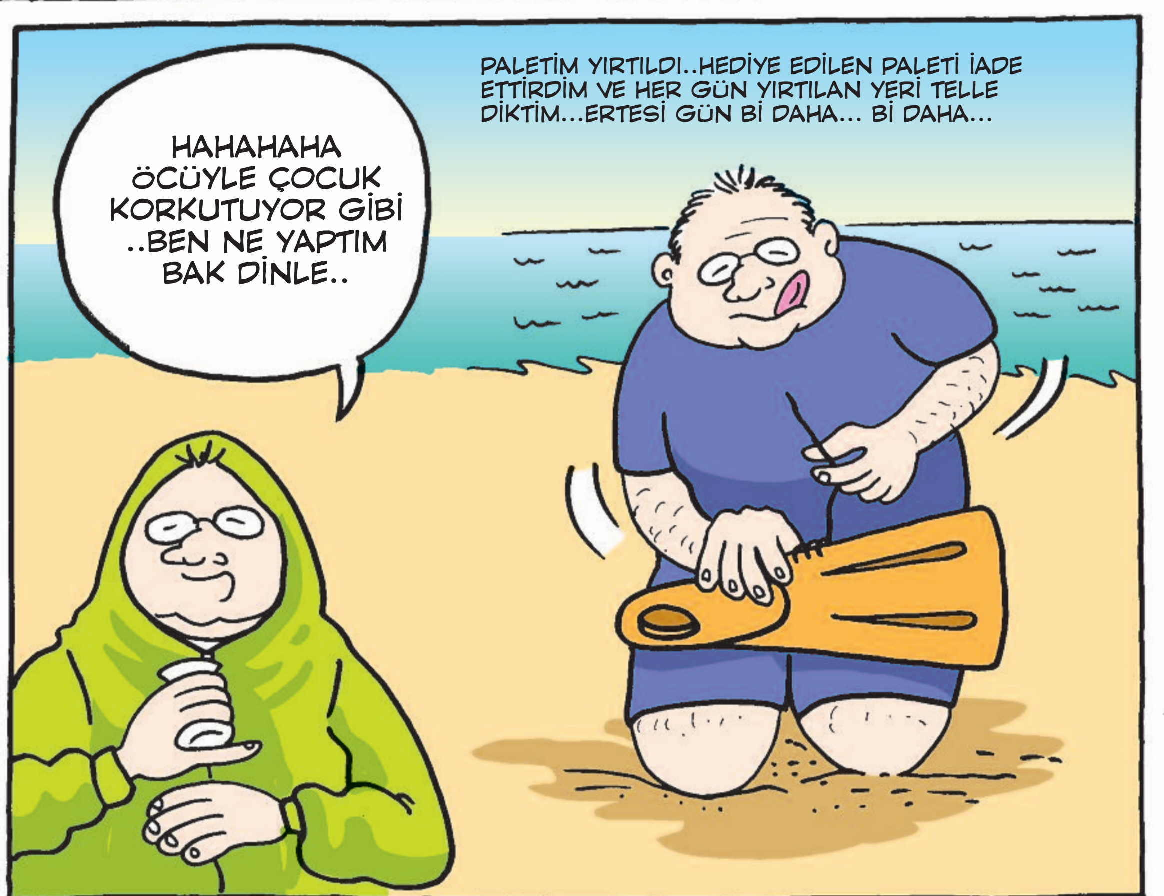

KAÇ PARA BİRİKTİRMİŞİMDİR SENCE BİL!!
BAKİİM SURATINA!!.. HIMMM

.. HIMMM BU GÜLÜŞÜ NERDE GÖRSEM TANIRIM.. BU SIRITIŞ EN AZ Bİ 1000 LİRA BİRİKTİRME GÜLÜŞÜ!
AHAHAHAY!

KENDİMİ TANIYAMIYORUM GÜNOŞ..ESKİDEN OLSA GÖZÜM KAPALI ALACAĞIM HERŞEYE SADECE BAKARAK YETİNİYORUM VE EN KÜÇÜK BİR ÜZÜNTÜ BİLE DUYMUYORUM..
NEEEE 150 LİRA MI!!... BUNU ALACAĞIMA 50 YÜRO ALIRIM..

YALNIZCA BİR KEZ YOLDAN ÇIKMAK ÜZEREYDİM..SAATLER VİTRİNDEN BİZİ AAAAL BİZİ AAAAAL DİYE BAĞIRIYORLARDI !.
AY ŞUNLARIN GÜZELLİĞİNE BAK..

ALO ANNEEEE YA Bİ SAAT BEĞENDİM..HI HI... 700 LİRA..
AAAA NOOLDU HANİ GEREKSİZ ALIM YOKTU KIZIM? BAK GÜNERİ YE SÖYLERİM SENİ!!
YEEA NERDEN BULACAKSIN GÜNERİ'Yİ ?!
?!?
BULURUM.. DERGİYİ ARARIM!!

PALETİM YIRTILDI..HEDİYE EDİLEN PALETİ İADE ETTİRDİM VE HER GÜN YIRTILAN YERİ TELLE DİKTİM...ERTESİ GÜN Bİ DAHA... Bİ DAHA...
HAHAHAHA ÖCÜYLE ÇOCUK KORKUTUYOR GİBİ ..BEN NE YAPTIM BAK DİNLE..

'15 İpek THE END

Geçtiğimiz günlerde eşi Mujica ile İstanbul'a gelen

Lucia'dan Bayan Yanı'na mesaj var...

Lucía Topolansky Saavedra

> "Kadınların yapabileceği en iyi şey savaşmak çünkü eğer savaşmazsak tarihi değiştiremeyiz.
>
> Biz insanlığın yarısıyız. İnsanlığın diğer yarısı, bizim haklarımızı almamızın karşısında topyekûn bir set oluştursa bile eninde sonunda o an gelecek. Özgürleşmesinden korktukları o yüzde 50'nin isyan dalgası, o setleri yerle bir edecek. Dünya ancak o zaman yaşanılası bir yer sıfatı kazanabilir. O dünyayı, o anı yaratmak için savaşmalıyız."

Lucía Topolansky Saavedra, MLN-T (Movimiento de Liberación Nacional – Tupamaros) yani Tupamaros Ulusal Kurtuluş Hareketi kökenli bir politikacı. MLN-T, bir şehir gerillası hareketi idi, 70'lerden sonra MPP (Movimiento de Participación Popular) ve Frente Amplio (Halk Cephesi) ile birleşti ve politik mücadeleye dönüştü. Lucia Topolansky bu örgütlerin hepsinde görev almış bir politikacı olmasının yanında, Uruguay eski Devlet Başkanı José Mujica'nın da eşidir.

Lucia Topolansky, ikiz kardeşi Maria Elia ile birlikte, 1944'te Uruguay'ın başkenti Montevideo'da dünyaya geldi. Öğretim hayatında çalışkan ve renkli bir kişilik olarak tanındı. Okul ve dersler yanında sanata, resime, dansa voleybola ve piano çalmaya da ilgi duydu. Ayrıca özel dans dersleri aldı. İlkokulu Colegio Sacré Cœur'da ve liseyi Instituto Alfredo Vásquez Acevedo'da (IAVA) okudu.

Üniversitede mimarlık eğitimi almak için Universidad de la República'ya (Cumhuriyet Üniverstesi) devam etti. Ama burayı 1969'da bıraktı. Çünkü Lucia, 1967'de Tupamaros gerilla hareketine katılmış ve politik aktivitelerle eğitiminden daha çok ilgilenmeye başlamıştı. Sürekli gösterilere katılıyor ve Montevideo sokaklarında polisle çatışıyorlardı. José Mujica ile de bu dönemde tanıştılar.

Lucia Topolansky, 1970'te tutuklandı. Ancak kaçmayı başardı. 1972'de yeninden yakalandı ve cezaevine gönderildi. Burada, afla çıkacağı 1985 senesine kadar kalacaktı. Lucia Topolansky, tıpkı diğer politik tutuklular gibi, tutukluluk süresi boyunca fiziksel ve psikolojik işkenceye maruz kaldı. Cezaevinden çıktıktan sonra pek çok eski Tupamaros gerillası ile birlikte 1989'da MPP'yi kurdular. Kısa sürede MPP, diğer pek çok sol partinin de katılımıyla Halk Cephesi'ne dönüştü. Lucia, 90'lı yıllarda Halk Cephesi içinde önemli pozisyonlarda görev aldı. Aktif siyasetin önemli bir ismi olmayı sürdürdü. 2000 ile 2005 yılları arasında Montevideo Milletvekili olarak mecliste yer aldı ve senatör oldu. 2009 seçimlerinde en çok oy olan senatör oydu. José Mujica ve Lucia Topolansky, 2005 yılında evlendiler. José Mujica 2010'da devlet başkanı seçildiğinde, Lucia Topolansky bir süreliğine onun yerine vekalet etmek durumunda kalmış ve geçici bir süre için de olsa, Uruguay'ın ilk kadın devlet başkanı olmuştur. Lucia Topolansky, 2014'te tekrar senatör seçildi ve 2020'ye kadar mecliste senatör olarak bulunmayı sürdürecek.

Hey ataerkil erkek!..

Hey, ataerkil erkek!
İlkönce adam ol!
Sonra adamlığının farkına var!
Ve adam gibi davran!
Bu ataerkil tavırları bir kenara bırak!
Kadın cinsiyetinin farkına var!
Kadınlar cinselliklerini yaşıyormuş gibi yapmaktan bıktı!
Maço havaları bırak, artık yutmuyorlar!
"Nasıldı" diye sormandan da nefret ediyorlar.
Seni hoşnut etmek için tatmin olmuş gibi yapmayacaklar.
Eski usul yöntemlerine takılıp kalma.
Kabalığı bir kenara bırak...
Kadınların sana ihtiyacı var, sevgili olmayı öğren...
Cinselliği beraber yaşayın, sevişmekten bu kadar korkma..
Hey, ataerkil erkek!
Biraz akıllı ol!
Kadın eğer köle olursa eninde sonunda seni de köleleştirir...
Kadınların bedenlerini nasıl kullanacağını hiç kimse ve hiçbir yasa ile kısıtlayamazsın; boşuna uğraşma...
İnan bana, her geçen gün biraz daha komikleşiyorsun
Kadın bedeninin işleyişi, tek boyutlu düşünen senden çok daha karmaşık...
Tehlikeli sularda yüzüyorsun...
Kadın cinselliği üremeyi teşvik edecek bir katalizör değildir.
Sen kadını ne zannediyorsun?...
Zevk alan kadınlardan ne kadar çok korkuyorsun...
Hey, ataerkil erkek!
Biraz cesur ol!
Kadın doğa ile uyumludur ona zorla dayatmaya çalıştığın kavramlarla değil...
Yaratan kadının ne kadar yıkıcı olabileceğini hiç anlamıyorsun!
Kadınlar onlara biçtiğin elbiselerden çok sıkıldılar sabırlarını zorlamasan diyorum...
Hey, ataerkil erkek!
Gözlerini aç ve farkında ol!
Ne yaparsan yap, eninde sonunda, kadınlar ve ataerkillikle zehirlenmemiş adam gibi adamlar korku sınırlarını birlikte aşacaklar
Akıllı ol, bu sınırları kadınlarla birlikte kaldırmanın yollarını bul.
Toplumların, kadınlarla erkeklerin, ırkların ve dinlerin arasına korku sınırları koymayı bırak.
Kabul et, artık dünyanın hiç bir yerinde korkutarak, baskı altına alarak yönetemiyorsun.
Hiçbir sorumluluk almadan sadece kaba kuvvet ve yıkıcılık seni de yok ediyor...
Bunu bile göremeyecek kadar kör olmuşsun...
Hey, ataerkil erkek!
Önce adam ol!
Sonra adamlığının farkına var!
Ve adam gibi davran!

Meltem Arıkan
meltem@meltemarikan.com

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Gross Marketlerde

D&R, Remzi, İnkilâp, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro, Macro Group,
Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş ve tüm zincir marketlerde

#sen de anlat

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü-Kurucu Direktör

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Kulaklarınızı tıkamayın, gözlerinizi kapamayın

Bayan Yanı yayınlanmaya başladığı günlerden bugüne değin, sayfalarında pek çok kez bana yer açtı. Bir süredir de kadın olmaya dair ya da çeşitli sosyal olgulara ilişkin fikirlerimi düzenli olarak her ay yazmaya çalışıyorum. Benim gibi yazmaya tutkulu bir akademisyen için eşsiz bir deneyim. Ancak bu kez güçlük yaşıyorum. Taciz, istismar, tecavüz ve ensest hakkında yazmak ağır. Ben yazarken bu ağırlığın altında kaldığımı hissederken, mağdurları anlamanın, etkilenmeden anlatımları okumanın ne tür bir his olduğunu, sanırım sizler de çok tahmin edersiniz. Mağdurların öyküleri korkunç ve öykülerin sahiplerinden isimsiz birer nesne gibi söz etmek de bir o kadar kolay. Belki komşumuz, sokakta göz göze geldiğimiz bir genç kadın, aynı yolda, parkta, markette, metroda, okulda karşılaştığımız ama neler yaşadıklarını hiç bilmediğimiz çocuklar, genç kadınlar ve genç erkekler. Bayan Yanı için cesaretle yaşadıklarını paylaştılar. Tümünü okudum. Ve öfkeyle birlikte üzüntümün bana hissettirdiklerini, içimden geçenleri tam olarak yazamayacak olmak da ayrıca zor. Türkiye'de istatistikler ve sözlü/nitel araştırma kaynakları çocuk istismarı, ensest, tecavüz ve taciz olgularında iyi bir yerde olmadığımızı zaten söylüyor. Bütün bunların karmaşık nedenleri ve trajik sonuçları var. Tıbbi, hukuki, gelişimsel ve psiko-sosyal kapsamlı ciddi ve dağ gibi bir sorun olarak da karşımızda öylece duruyor.

Türkiye'de tecavüze uğrayanların yüzde 50'sinin 18 yaş altında olduğu, bunların yüzde 90'ının kız çocuklar, yüzde 10'unun erkek çocuklar olduğu devletin resmi sitelerinde yer alıyor. Türkiye'de 5–10 yaş arası çocukların yüzde 55'inin, 10–16 yaş arası çocukların ise, yüzde 40'ının ensest mağduru olduğu söyleniyor. Her ay Adli Tıp Kurumu'na 650 çocuk cinsel istismar vakası gönderiliyor, her yıl 91 bin kız çocuk anne oluyor. Tüm evliliklerin 1/3'ünü 18 yaşın altındaki kız çocuklar oluşturuyor. Daha 15 yaşına gelmeden, cinsel ilişkiye kendi iradesi dışında zorlanan kız çocukların oranı yüzde 11 (Kaynak: http://www.cocugasiddetionluyoruz.net/wp-content/uploads/rakamlar.jpg). Türkiye'deki araştırmalar çocuklara karşı cinsel istismar bağlamında farkındalık, teşhis ve bildirim konusunda temel betimleyici veriler ortaya koyabilirken; yaygınlık, görülme sıklığı, önleme ve tedavi gibi konuları yeterince ele almamaktadır. Farklı sivil toplum kururuluşları tarafından yürütülen araştırmaların sonuçları ile ancak bilgi ve veri elde edilebilmektedir.

Burada daha fazla istatistikten söz etmek istemem. Biliyoruz ki, ülkemiz sokakta, iş yerinde, ailede yaşamın her alanında kadınların tacize, tecavüze, istismara uğradığı öldürüldüğü bir ülke artık. Kız çocuğun baba ve erkek kardeş tarafından cinsel tacize ve tecavüze uğraması ensest. Komşunun ya da dayının, eniştenin yaptığı çocuk tacizine giriyor ve daha farklı. Bu tanımı hukukçuların tartışması gerekiyor. Kayınpeder, kayınbirader tacizini de ensest olarak görmüyoruz. Sanılanın aksine, ne ekonomik koşul ne de eğitim buna engel değil. Kaldı ki, ensest bir hastalık olmayıp, bir irade sorunu, cinsel sapmadır. Ensest Türkiye'de varlığı kabul edilen, ama kimsenin yüksek sesle dile getirmeye cesaret edemediği bir tabu. Hukukta tanımı yok. Mağdurların başvuracağı merci, başvursa dahi çocuğu koruyacak kurumsal altyapı yetersiz. Anlayacağınız çok sayıda Hüseyin Üzmez aramızda dolaşıyor. Bu korkunç bir şey…

Literatür cinsel istismar, taciz için çok genel bir tanımlama yapar ve derki, bir insanın bir başkası tarafından cinsel uyarı ve doyum için kullanılması, fuhuşa zorlanması, pornografi gibi suçlarda cinsel obje olarak kullanılması cinsel istismardır. Aynı tanım çocuklar için de geçerlidir. Genital bölgeye dokunma, teşhircilik, pornografi, ırza geçmeye kadar çok geniş kapsamlı davranışları kapsar. Cinsel istismarın mutlaka şiddet içermesi gerekmez, çocuğun rızasının olup olmadığına bakılmaz. Kurbanın cinsiyeti ne olursa olsun faillerin çocuk erkektir ve kurban tarafından kim oldukları bilinmektedir. İstismarcıların birçoğu da çocukluklarında, ya cinsel istismara uğramışardır ya da aile içinde şiddet olgusu vardır. Ensest yasakları, toplumsal bir kural oluşturduğundan sosyal ve kültürel bir olgudur. Toplumun tolere etmemesi ve büyük çoğunlukla çok yakın akrabalar tarafındangerçekleştirilmiş olması gizli tutulmasına neden olmaktadır. Bayan Yanı için anlatılan kişisel öykülerde, ağırlıklı olarak cinsel istismar, ensest ve sokak tacizi var.

Devletin resmi istatistik kurumu TÜİK verilerine göre cinsel saldırı suçlarında son beş yılda yüzde 30 artış meydana geldi. Yine devletin kendi verileri diyor ki; son 15 yılda tecavüzden yargılanan 409 polis, asker, özel timci, korucu ve gardiyandan hiçbirisi cezalandırılmadı. Rakamların söyledikleri böyleyken esasında ''isimsiz mağdurlar''ın yaşadıklarını gözden kaçırıyoruz kaygısını da taşıyorum. Yazık ki, her tecavüzcünün imdadına Türkiye'de devlet koşuyor. Daha çok yeni, geçtiğimiz hafta bir kadın göz altında devletin resmi görevlisi tarafından defalarca tecavüze uğradı, kadın hakimlerin de bulunduğu bir kararla, karşı koymadığı (!) tespit edildi ve resmi görevli kısa sureli ceza aldı. Burada sosyal medyayı kullananlar bilirler şöyle bir tepki veresim var; **aerrıjmnbmfmrekjgnkgmhl**

Ayrıca çocuk tacizi ve istismarında da yine çocuğun yaşı, rızası, kızlık zarı devreye giriyor. Zar yırtılmadı ise, devlet tecavüzcüye beraat veriyor. Koskoca devlet kız çocukların bacak aralarında ufaldıkça ufalıyor. Kız çocuklarına onlarca erkek tecavüz ederken, o çocukların attığı çığlık çığlıktan sayılmıyor. Daha geçtiğimiz aylarda Adana'da altı yaşında bir kız çocuğu koli bandı ile bağlandıktan ve bıçaklandıktan sonra üzerine benzin dökülerek yakıldı. Bir başkası Iğdır'da tecavüze uğrayıp öldürüldü. Diyarbakır'da okula gitmek için evden çıkan 13 yaşındaki bir erkek çocuğa, ölümle tehdit edildikten sonra tecavüz edildi. Bir diğer çocuk İstanbul'da ölü bulundu.

Bayan Yanı'nda okuyacaklarınızı cesaretle yazan kadınlar; koruması altındaki çocuğa sahip çıkamayanlara, daha doğrusu koruması altındaki hiç kimseye sahip çıkamayanlara, koruması altındakilere tecavüz edilirken izleyenlere, gözü olup da görmeyenlere, kulağı olup da duymayanlara, gördüğü yerde müdahale etmeyenlere, karar verirken vicdanını ve yasaları göz ardı edenlere bir çığlık olsun diye anlattılar.

Kulaklarınızı tıkamayın, gözlerinizi kapatmayın. Bu genç insanların yaşamı kararmasın, bu öyküler sizin çocuklarınıza ya da size ait olabilirdi. Biraz merhamet çokça hak temelli, sosyal politika üreten bir devlete ihtiyacımız var sadece o kadar…

Tecavüzcünüzle 10 yıldır aynı evde yaşamak

Yıllarca bir kaç arkadaşım dışında kimseye anlatamadım, şimdi binler okusun, duysun, bilsin istiyorum. Ben babama aşık bi kız çocuğuydum. 10 yaşında babamın tecavüzüne uğradım. Şimdi 20 yaşındayım. Tecavüzcünüzle 10 yıldır aynı evde yaşamak nedir bilir misiniz? Ona baba demek, bayramlarda elini öpmek, her gece ölsün diye dua etmek nedir sizce? Henüz anneme, yakınlarıma anlatamadım. Çünkü inanmazlar, anlamazlar, yakıştıramazlar. Sizi bunun ağırlığıyla yaşamaya mecbur bırakırlar. Size ise sadece lanet etmek düşer.

Teşekkür ederim sırtımdaki yükü paylaşmamaya izin verdiğiniz için.

• • •

14 yaşındaydım. Matematik kursu için 55 yaşındaki öğretmenimin evine gidiyordum. Aslında sonrasını anlatmama gerek yoktur herhalde. Zaten anlatamıyorum. O zaman da anlatamamıştım. Aileme söyleyemedim. O pisliği her gördüğümde midem bulandı. Kirli elleri bedenimde dolaştıkça pis bir örümcek bacaklarımda geziyor hissi yaratıyordu. Bir değil, bin değil. Hangi birini anlatalım? Teşekkürler Bayan Yanı. Dert ortağımız oldun (ismim yayınlanabilir. Bizlerin korkacak gerekçesi yok!)

Evinde sessizce ölümü bekleyen bir ihtiyar gibi

Şu an 20 yaşında sözde gencecik cıvıl cıvıl biriyim dışardan öyle görünür hep. Bir de o yüreği acıp içindekileri bilseler, 90 yaşında, artık evinde sessizce ölümü bekleyen bir ihtiyardan farkım yok. Ben Doğu'da yetişmiş biriyim Doğu'da bayan olmak çok zor, hele birde sahipsizsen... Annem defalarca eniştemin tacizine uğramış çok küçüktüm ama tacizin ne olduğunu çok iyi biliyordum. Çünkü daha önce sokaktaki benden büyük erkekler tarafından defalarca başıma gelmişti. Duyunca dünya başıma yıkıldı sandım. Annem susmadı anlattı ama teyzem anaannem inanmadılar yalan söyluyorsun dediler. Eniştem daha

#sen de anlat

da azdı tabii. Karısı ise kardeşi yerine enişteme inaniyordu ne de olsa. Kendi kızına yeğenlerine ailemizin içinde kaç tane genç kız varsa hepsi tek tek tacizine uğradı o pislik herifin. Her gün içimiz kan ağlayarak sustuk, susmasak ne olacakti ki, kimse inanmıyordu zaten. Hani derler ya "bir kadını en iyi bir kadın anlar" bu doğru olabilir, ama bazen "Bir kadına en büyük kötülüğü de bir kadın yapar." O günden sonra teyzeme karşı hep kinle yaşadım. Kuzenlerim, annem hepimiz aynı şekilde ve eniştem hiç durmadı hep devam etti tacizlerine. Kimse duymadı sesimizi, duymak istemedi

Eşim bile yatarken birden arkamdan sarıldığında korkuyorum

Dayım bize kalmaya geldi şehir dışından. Henüz 10 yaşındaydım. Biz çok seviniyoduk kardesimle dayımız geldi diye. O gece beraber yatalım dedim dayıma, dayım da tamam kızım dedi. O pislik ise 25 yaşlarındaydı. O gece herkes uyuduktan sonra bi el hissettim belden aşağımda pijamamı çıkartıyordu korkudan ses çıkartamadım. O pislik bi tarafını çıkartmış ve belden aşağıma sürtüyor, göğüslerimi elliyordu. Arkam dönüktü. Bir süre sonra dayanamayıp uyanıyor gibi yaptım, hemen toparlandı, benim pijamamı çekti. 2 dakika sonra uyanmış gibi yapıp kardeşimin yanına geçtim. Anladığımın farkındaydı, ama ses çıkartmadığım için sonraki günlerde annemler işteyken evin dış kapısını kilitledim. Zorla kardeşimle bana dokunuyordu artık. Bir hafta geçtikten sonra abime anlattım, abim de babama... Babam da onu aradı, hemen eve gel dedi. O anladı anlattığımı ve hemen memleketine döndü. Eve hiç uğramadan kaçtı. Babam, dedemi aradı anlattı. Dedem evden kovmuş, derken aradan yıllar geçti. Ama ben üzerimden bu travmayı hiç atamadım. Gecen hafta beni faceden eklemiş, kabul etmeden msj yazdım, sen ne yüzle beni eklersin diye, sen kimsin önce onu söyle yazmış, arkasındanda, haa şimdi tanıdım yazmış. Ama ben kafayı yiyorum. Zaten tamamen atlatamamışken o travmayı, tekrar gözümün önüne geldi (eşim bile yatarken birden arkamdan sarıldığında kızıyorum ona. Korkuyorum, irkiliyorum neden dediğinde, ne biliim korkuyorum işte diyorum). Neyse sonra ona, sakın benim adımı ağzına bile alma aşağılık köpek, yazdim. O utanmaz şerefsiz de bana, köpek senin gibi orospulara denir yazınca, kan beynime çıktı. Yüzsüz, utancağına bana bir de hakaret ediyo. Allah senin ve senin gibi öz yiğenine bi tarafları kalkanın belasını versin dedim ve hemne ablamları aradım, ağlaya ağlaya anlattım. Ablam, vermiş veriştirmiş utanmaz köpek diye, yaptığını unuttun mu ne yüzle kardeşime yazıyon diye. İyi yapmışım yazmış ablama. Cenabı Mevlam'dan tek dileğim can cekişe cekişe versin ruhunu. Eğer yaşaması benim vericeğim bir bardak suya bağlı olsa, hayatta vermezdim. İçim o kadar aciyor ki, Allah belasını versinn...

Çocuk pornosu

9-10 yaşları civarında başladı sanırım her şey. Çünkü bazı şeylerin farkındaydım. Bunu yapan öz babamdı. Bana bir CD kutusu verip kendine çizgi film bul dedi. Tek tek tüm CD'leri çalıştırdığımda hepsinin porno olduğunu gördüm. Yanlışlıkla olduğunu düşünmüştüm. Çocuk pornosu izleyip burdaki çocuk sana benziyo sen misin yoksa? dedi bir gün. Ama yine kötü düşünmedim tabi. Sonra işlerin boyutu değişmeye başladı. Film izleyip beraber uyurduk. Beraber uyursak bana istediğim şeyleri alacağını söylerdi. Sonra sadece psikolojik değil, fiziksel anlamda da tacizde bulunmaya başladı. Sonra beni denemek için yaptığını, başkalarına karşı kendimi korumayı öğretmek için yaptığını söyledi. Kendimden nefret ettim niye engel olamadım diye. Kendimi suçlamışım o yaşta hep. Sonra bir dönem unuttum bunlar hiç olmamış gibiydi. Sorunlarımı başka şeylere yöneltim hep. Kendine saygısı olmayan, zarar veren bir insan oldum. Blumia'ydım, obsesiftim, sosyal fobim vardı, çoğu zaman bitmek tükenmek bilmeyen bir depresyondaydım. Üniversite ilk yılımda olanları hatırladım birden. Çok ağladım ama o günden sonra değişmeye başladım. Çünkü suçlu olmadığımın farkına vardım. Insanlara anlattıkça daha da basitleşti gözümde. Bir gün ablama mesaj atttım. Günlüğümden sayfalar bulmuşlar. Nasıl tahmin edemedim, kendime çok kızdım sen ne yaşadıysan ben de aynını yaşadım ama ne olur bunları kimseye anlatma dedi. Onu anlayabiliyorum, bir iki sene önceki halim gibi. Ben basitleştirdim olayı gözümde yanımdaki insanların desteğiyle belki de. Şimdi yaşadığım sıkıntılar var. Kendime zarar verme isteği durduk yere ortaya çıkıyor. Hiç olmadığım gibi davranıyorum bazen. Bende kalıcı bir iz bıraktı ama en azından kendimi sevmeyi biliyorum artık.

'Sen yanlış anlamışsındır' diyorlar.

Ben de yazmak ve biraz olsun içimi dökmek istiyorum. Ben 8, erkek kardeşim 6 yaşındaydı. Zengin bir semtte oturuyorduk, babam binanın kapıcısıydı. Her bayram binada oturan yaşlı insanların elini öper harçlık alırdık. Herkes çok zengin ya, bayılıyoruz. Çok yaşlı bi çift vardı bizim binada, çocukları yoktu. Öyle iyi öyle tonton! Bi karı koca kim.. Tabii ben o yaşta ve bundan 20 küsür sene önce taciz diye bir şeyin varlığını bilmiyordum. Her sene bayramlarda el öpmeye gidiyoruz ya. 8 yaş, 9, 10, 11 yaşlarımda bi problem yaşamadım. Ama 12 olunca büyüdüm mü? O zavallı karısını bi bahaneyle içeri gönderip kapıda yanağımdan öperken dudağıma kaydırdı pis ağzını. Sanki yanlışlıkla olmuş gibi. Bende öyle düşündüm. Ama bi defa daha yaptı ve bu sefer yanaklarımı avucunun içine alarak hareketimi kısıtladı. Bi şeylerin ters gittiğini ve oraya bi daha gitmemem gerektigini anladım. O evden gelin olarak çıktığımda pislik balkondan bana bakiyordu. Duydum ki ölmüş. Bu yaşadığım ilk tacizdi ama son olmadı tabi... Aileme şimdi anlatıyorum ama inanmıyorlar. Çocuktun sen yanlış anlamışsındır diyorlar.

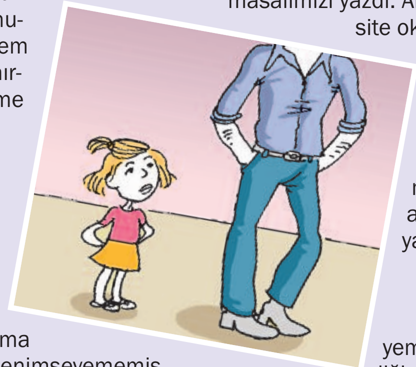

Kızım Bana Böyle Birşey Söylerse Ona İnanıcam

5 sınıfa gidiyordum. Öz teyzemin kocasıydı.. O zamanlar nişanlılardı ve anneannemlerde kalması gerekiyordu.. Yer olmadığı için ben teyzem ve eniştem aynı odada kaldik.. Gündüzleri beraber çok oyunlar oynadığımız için beraber uyuyalım dedi, ben de saf gibi tabiki oyun arkadaşım dedim.. Allah'ım ellerim titriyor resmen yazarken. Işıklar kapandı teyzem karşımızda yatıyor, biz eniştemle. Ben arkamı döndüm uyumak için.. Yeni çıkmaya başlayan göğüslerimde bir el, sonra bütün vücudumda.. Uykum var ben gitmek istiyorum, elleme dedim. Zorla Öpmeye başladı sesim çıkmasın diye.. Aklıma geldikçe o dili, dudakları midem bulanıyor.. Neyse ki zor bela beni saran kollarından bi şekilde kurtuldum, annemin yanına gittim.. Teyzeme korktu, annesini aradı, gitti demiş.. Uzun süre bakmadım yüzüne. Anneme anlattım inanmadılar tabi, öyle şey yapmaz dediler.. Neyseki o sapıktan teyzem 2 sene sonra boşandı.. Ama o 2 senede yanlız kaldığımız her anı fırsat bilip tacizlerine devam etti... Şu an evliyim ve benim de kızım var, ben de bir kız annesiyim.. Kızımın başına inşallah böyle iğrenç şeyler gelmez.. Gelirse ve söylerse ona inanıcam.. Aklima geldikçe midem bulanıyor.. Lütfen erkek evlatlarına adam olmayı öğretin, erkek zaten olurlar.. Bize bi sus be kadın derken bunları düşünseler keşke.. Nelere susuyoruz ama artık yeter.

Annem Sustu...

Lütfen ismimi paylaşmayın. 6 yaşındaydım dayımlarla birlikte yaşıyorduk. Her fırsatta saçlarımi örer beni odasına çağırırdı oyun oynamak için, inanırdım giderdim belime sarılırdı, kucağına alıp dans ediyomuş gibi beni yapıştırırdı kendine, oyun sanırdım, dayı yiğen yaticaz biz derdi evdekilere, cinsel organını sırtıma sürterdi, oyun sanırdım. Bakma sakın, bak oyun oynuyoruz derdi, inanirdim. Annem gördü yine öyle bana dayanırken, sadece gördü tek kelime etmedi, anne dayıma bişey de istemiyorum dedim ve annem tek kelime etmedi. Üç maymun olmuş annem, bana dayımdan daha büyük darbeyi vurdu.

Sessiz Kalmayalım!

Tanıdığım ya da tanımadığım cinsi erkek olan ama henüz adamlık kavramını benimseyememiş insanlar. Özgürlüğümü mini eteğimle örtüştüren beyinler. Yazıları okudukça haberleri gördükçe şükrediyorum henüz böyle bir iğrençliğe nesne olmadığım için. Biz kadınlar aslında hergün her saniye tacize uğruyoruz. Çay verirken göğüslerime bakan patronum, asansörde bedenimi süzen bıyıklı amca ve onca tanımadığım insanlar. Gözüyle soyuyorlar biz kadınları utancımızdan kafamızı kaldıramadığımız anlarda. Biz kafamızı eğdikçe onlar kaldırıyorlar. Sessiz kalmayalım hemcinslerim. Sesimizin çıktığı kadar bağıralım, bu pislik abiniz olsa bile...

Sustuklarımız büyüyor içimizde.. Ilk tacizim olmasa da beni en çok yaralayan ve midemi bulandıran olayı yaklaşık 13 yaşımda yaşadım. Ablam kadar sevdiğim kuzenimin çocuğu olmuştu ve bebek Mevlidi vardı. Bütün sülale orda tabii. Kuzenimin eşi de ben sıkılıyorum diye beni alt kattaki annesinin evine götürdü. Film izleyecekmişiz. Açtığı filmde açık açık olmasa da insanların ne yaptığı belli tabi. Bana 'sen artık biliyorsun değil mi onların ne yaptığını' dedi. Nasıl utandım, sesim bile çıkmadı. Tabi bu sırada bana sarılmış, bir eliyle de kalçalarıma dokunma çabasında bu adam. 'Abi yeter artık çıkayım ben yukarı' dedim ve biraz uzaklaştırabildim kendimden. O sırada küçük kuzenim kapıyı çaldı ve bir nefes alabildim. Tahmin edeceğiniz gibi bu duruma çok sinirlenmişti. Sonuç mu? O adam bir kız çocuk babası ve küçük çocuklara taciz girişiminden dolayı hapiste şu an. Kuzenim başlarda 'iftira, yok öyle bir şey mümkün mü, kendi kızı da var yapar mı hiç' dedi.. Sonra da boşandı. Annem bana hiç bu konularda bir şeyler söylemedi, uyarmadı.. Neden? Çünkü ayıp böyle şeyler. Kendi yaşadığım iğrençliklerle tepki vermeyi öğrendim. Siz daha okul çağına gelmeden kız veya erkek çocuklarına bunları anlatın ki sessiz kalmasınlar. Kendimden utanmama sebep olan herkes cezasını buldu.. Bu sessizliğimi isimsiz yayınlarsanız sevinirim...

Anne Olmak İstemiyorum

İsim yok diye daha cesuruz. Aslında güçlü biriyim ama gizli kalmalı ki yaramı bilip ezmesinler. Tacizi babası tarafından yaşayan biri var hem de senelerce. 4 yaşlarından 12'ye kadar... Cinsel problemleri varmış, annem demişti. İçerdi eve geç gelirdi, annem erkek kardeşimi alıp anasına giderdi, ben çocuk halimle gece tek başıma beklerdim. Gelense babamdı hem de celladım. Sırf eliyle bekaretime zarar verdi mi diye doktora gidip muayene oldum ağlayarak. Annem hatasını anlayamadı. Anlattım, inandıramadım başta. 20 yaşındayım. Sevdiğim adam destek oldu. Tacizi biliyor ama kimden olduğunu bilmiyor. Bakire olmasan da sen benim kadınımsın diye sahip çıkan adamla evlendim. Ondan başka eş istemem. Korkulu rüyalarımdan o uyandırıp masalımızı yazdı. Ailemi sevmiyorum. Üniversite okuyorum. 20 yaşında kocamdan başka kimsesi olmayan ama güçlü biriyim. Anne olmak istemiyorum ama bebeğim olursa şanslı olacak, babası melek gibi... Dikkat etsin anneler küçük ruhlar taşıyan minik bedenlere...

• • •

Merhaba ben de size hikayemi anlatmak istiyorum, kimliğim gizli kalırsa sevinirim. 33 yaşındayım olay şubat ayında yönetici olarak çalıştığım kurumsal olduğunu söyleyen fast food restoranında geçti. Birlikte sayım yapmak için beni kameraların olmadığı bir alana çeken benden bir kıdem yüksek olan yöneticim birden bire bana arkadan sarılarak öpmeye çalıştı. Evli ve iki çocuklu olmama rağmen buna cesaret etti, ellerinden kurtulduğum gibi kaçtım ordan. Eve gittiğimde eşim bir terslik olduğunu farketti. Ben başta hepimizde olduğu gibi kendimi suçlamıştım ama eşime anlatınca olayı, beni destekleyerek polise gitmeme yardımcı oldu. Sonuç olarak kişi işten çıktı. Mahkememizin ilk celsesinde kötü bir niyetinin olmadığını ama beni öpmeye çalıştığını kabul etti, ama malesef ikinci celsede serbest bırakıldı. Çünkü tanık ya da ispatlayacak bir kanıtım yok.

• • •

Bir taciz vakasi da ben anlatayim belki hemcinslerime cesaret verirm.. Üniversite 1. Sınıftayım metrobüsle gidip geliyorum okula. İnmek için ayağa kalktım, kapıya doğru gittim ve bi adam bana yol verdi, inmeyecegini düşünüp geçtim. Fakat kapıya doğru giderken popomda baya baya bir el, ama elleyip çekmiyor yani eli orda. Şaşırdım noluyoruz diye arkamı döndüm bi baktım bana yol veren o adam. Şok oldum adam resmen ellemek için yol vermiş. Ben durur muyum? Metrobüsten indim iner inmez dönüp adama bi tokat patlattım. Evet tam suratının ortasına. Millet bize bakiyo donup kaldılar adam da beklemiyo heralde böyle bişey. Ben

bişey yapmadım falan diye kekelemeye başladı, kendini savunuyo, ama kem küm yani sesi bile çıkmıyor. Bi de üstüne bağırdım "sen napıyosun şerefsiz!" diye. Sonra da arkamı dönüp yürüdüm gittim. Eve geldim bi de anneme anlattım "oh iyi yapmışsın, eline sağlık, bi tane daha vursaydın keşke" dedi. Yani diyorum ki korkmayın bağırın, kızın, küfredin ama susmayın. Siz susarsanız o adamlar başkalarına yapmaya devam edecek, korkmayacaklar. Ama bir kere rezil olursa bir daha yapamaz. En azından korkar ve çekinir.

• • •

İsimsiz paylaşabilir misiniz? Daha bir kaç gün önce, akşam saat 9'da balkona çıktım eşimi bekliyorum. Kafamı telefona gömdüm, etrafıma bile bakmıyorum. Bi ara apartmanın önünde bi motor durdu, ama pek önemsemedim işlek bi cadde olduğu için. Fakat motor 5 dakika falan gitmeyince istemsizce kafamı kaldırıp baktım. Ve o iğrenc manzarayla karşılaştım. Pislik herif fermuarını açmış, bana bakarak kendini tatmin ediyordu. Titremeye başladım. Hemen içeri kaçmaya yeltendim. O an bana pis pis sırıttı ve pardon abla diyip gitti. Hala korkuyorum. İzmir'in bu sıcağında kendi balkonuma bile çıkamıyorum. Ve iyi ki eşim görmedi diye dua ediyorum. Yoksa neler olurdu düşünmek bile istemiyorum. Evimizde bile korkuyla oturuyoruz artık. Ya tek başımayım diye evime girmeye kalksaydı!!!

• • •

Bir kaç gündür düşünüyorum hiç tacize uğramadan büyüyen biri var mıdır diye? Yoktur herhalde bu dünyanın her yerinde birinin ömrü boyunca unutmayacağı travmalara sebep olan bir pislik mutlaka vardır? Peki neden kimseye anlatıp deşifre edemedik? Her hikâyede hepimiz sakladık bunları? Yaşadığımız toplumunda bu kadar mı namus değer yargısı, bu kadar mı korktuk yaşadıklarımızdan? Ya da en çok bunun duyulmasından mı?? Evet korkmuşuz. Lanet olsun ki o pislikleri korumuşuz. Ben mi? Daha 7 yaşında ilk tacizi yaşadım, komşunun kocası. Sonra 12 yaşında komşunun oğlu ve müzik öğretmeni. Metrobüs vs. onları saymıyorum bile. Sadece sustum. En kötüsü de kocamın gözü önünde ve pazarda alışveriş yaparken ve daha yeni doğum yapmışım bebeğim daha 3 aylık ve kucağımdayken, şerefsizin biri, arkamdan bana o pisligi yaparken kocamın fark edip ona saldırmasıyla son buldu. Ayırmaya çalıştılar ama yediği darp içimi çok rahatlattı. Kaçtı gitti. Ya kocam olmasaydı ne yapacaktım? Düşündüm, kucağımda küçücük bebeğimle bile buna yapmaya yeltenen pislikler varsa hiç kimseye ne güvenebilirsiniz ne de rahat olabilirsiniz. Bir kız çocuğu büyütüyorum ama çok korkuyorum...

• • •

Merhaba isimsiz yayınlayın lütfen... En başta şunu söyleyim... Size yazıp yazmamak arasında çok gittim geldim. Günlerdir yazsam mı, sussam mı diye düşünüyorum.. Fakat anlatmaya karar verdim. Ben ayrı anne babanın çocuğuydum... Annemle babam başka insanlarla evliydi ve ben 3 gün orda 5 gün diğer tarafta böyle ortada bi hayat sürüyordum. İlk tacizimi 8 yaşında yaşadım. Hemde kendi öz amcam tarafından. Bütün kuzenlerimle birlikte oturmuş kart oynuyordum ve yanıma oturup bana da gösterir misin diyip elini omuzuma attı ve elini göğüslerime uzattı. Hayatın ilk kötü yanını bu tecrübeyle tanıdım. Sesimi bile çıkaramamıştım korkudan.Ve onu her gördüğümde kaçacak delik arıyordum çaresizce. İkincisini trende ailemle şehir dışına çıktık ve koridor kısmından pencereden bakınıyordum. 50 yaşın üzerinde bir kondüktör, biletleri kontrol ederken tünele girdik ve karanlık olunca elini direk karnımdan aşağıya doğru uzatmaya başladı. Korkudan nefesim kesildi ve ben 14 saat boyunca tuvalete bile gitmedim korkudan. Derken ayrı günlerde halamın oğlu, teyzemin oğlu ve babamın arkadaşı tarafından defalarca kez tacize uğradım. Şu anda gözyaşlarımla yazıyorum bu yazıyı. Tekrar o günlere gittim geldim çünki.. Kabus gibi değil mi? Çok daha fazlasıydı benim için. Çocukluğumu aldılar benden. Bütün hayatım boyunca hiç hafızamdan gitmedi yaşadığım kötü olaylar ve yaşatan insanlar. Ve ne yazık ki, onlara öz dayılarına, amcalarına bile güvenmemeleri gerektiğini öğrettim. Sırf bu kirli dünyaya iki çocukluk daha gömmeyeyim diye... Şimdi anladınız mı neden günlerce düşündüğümü?.. Kim bilir sen ne yaptın diyenler vardır elbette... Tek suçum kız çocuğu, kadın olmaktı... Bağırmak yerine susturulmaktı... #artıksusmayacağız Teşekkürler şimdiden...

• • •

Bu yazılanları okudukça çok üzülüyorum. Şu an 22 yaşındayım. Benim başıma 18 yaşında bi yemek şirketinde çalışırken bi olay geldi. Sevdiğim ve saydığım bi müdür, donmuş etlerin olduğu odada taciz etti, göğüslerime dokundu. Fakat oyun oynuyomuş gibi yaptı bunu. 'Kızların en acıyan yeri burası değil mi?' diye. Şerefsiz bir de güldü. Ben de aptal olduğum için gerçekten inanmak istedim, geri çekildim. Nişanlıydı bi de. Ben üretime geçtim, o gelip, bana o odaya geçmem için işaret yapıyodu. Ben yüzüne bakamadım, o anda çok kötü hissettim. Gitmedim, onla aynı ortamda durmadım. Bu olay öncesinde de şerefsiz bana masaj yaptiriyodu, ben böyle olacağını bilemezdim. Şimdi 4 senelik bi ilişkim var ve 1 sene önce bu olayı anlattim ona. Neden bana daha önce söylemedin diyip bana kızdı. Her türlü kadınlar suçlanıyo, her türlü... Türkiye'de yaşamaktan nefret ediyorum.

• • •

İsmimi saklayacağınıza inanarak ben de sizlerle yaşadığım hoş olmayan bir anımı paylaşmak istiyorum. Üniversiteyi kazandığım yıl bir kız arkadaşımla beraber okul çıkışı çay içmek için bir kafeye geçtik. Bir yandan bursa ihtiyaç duyduğumuz için burs veren kurumları listeliyorduk. Aynı zamanda parttime iş ilanlarını da konuşuyorduk. Arka masadan 55-60 yaşlarında bir AMCA gelip kartını bıraktı, bende sizler gibi mühendisim zor şartlar altında okudum, bir faydam olsun arayın bir ara destek olalım dedi. Aradan bir kaç gün geçti ve kendisini aradım henüz şehir dışında olduğunu geldiğinde görüşeceğimizi söyledi. Bir gün sonra aradı benden burs için bazı belgeler istedi ben de hazırladım, ofise gitmemiz gerektiğini, hesap numarasına burs yatacağı için belgeler işlenmeden burs vermeyeceğini söyledi. Gayet iyi niyetler ile bu AMCA'nın gerçekten yardım edeceğine inanarak yurdumun önünden beni almasına izin verdim. Arabanın ıssız bir yola girdiğini anlayana kadar. Bana dokunmak istedi ve öğrenim hayatım boyunca her türlü ihtiyacımı karşılayacağını, karşılığında onu mutlu etmemin yeterli olacağını söyledi. Arabayı durdurmadı, ağlamaya, bağırmaya başladım yine durmadı. O panikle astım krizi geçiyormuş gibi bir numara yaptım sanki gerçekten nefes alamıyor gibi.. Korktu ve beni arabadan attı. O günden beri kadın olsun erkek olsun kimseden yardım kabul etmedim... Bu yazıyı okuyan tüm kadınları da bu güne dek hayatta kaldıkları için tebrik ediyorum. Güçlü ve başınız yukarıda kalın.

• • •

Mesele güzellik çirkinlik değil mesele sadece kadın olmanızdır; konu tacizse. Her gün uyanacakları kadını en mankenlerinden seçen erkekler, işin içine pandik girdiğinde seçici olmazlar. İlk pandiğimi 8. Sınıfta okul çıkışında yemiştim. Ne bilebilirdim bir gün meslek sahibi olmak için İstanbul'da öğrenim göreceğimi. Hayatım yollarda geçti, yurt Avrupa, okul Anadolu yakasında. Otobüsteki o tacizlerde ilk hissettiğiniz şeyi biliyorum. "Yanlışlık olmuştur". Yanlışlık falan yoktu, adamlar bizi belki sürekli temasla, bazı taciz profesörleri de "arada değdir ve çek" metoduyla devam ediyordu. O yüzünün yanma hissi, o titremeler. Hepsini çok iyi biliyorum. Taksim-Kadıköy otobüsü. Son sınıfta derslerimin çoğu öğleden sonraydı. Sessiz sakin bir tiptim, iyi gozlemciydim. Otobüste 3 günde bir o adamı görüyordum. Elinde bond bir çanta, 55'lerinde, zayıf bir adam, pislik.. Adını oturan tacizci koymuştum. Bacaklarını sonuna kadar aralıyor, kızların bacaklarına sürtünüyordu. Tacize uğrayanlar ya kalkıyor ya küçük hareketlerle rahatsızlığını dile getiriyordu. Çemkirsek "oturuyoruz ne var bunda kezban" derdi büyük ihtimalle. Gerçi o zamanlar bizlere kezban diyen ezikler turememişti. Yaptım, bilerek yanına oturdum. Yeraltı edebiyatı okuduğum dönemdi, karanlığı sevmiştim. Ben oturur oturmaz bacakları ayırdı, bana oturacak yer bırakmayacak kadar. Sonra bacağıyla bacağımı oksamaya başladı. Sakindim, tablo tanıdık. O zaman cd çalarlar var, kulaklığımı taktım, gamsizca cd'yi değiştirdim, sesini açtım. Bizimki iyice coştu. Kulaklığı bile çıkarmadan, "o bacağını kapat, o bacağını bu otobüste bir daha sakın açma, yoksa kırıp eline vereceğim" dedim. İnmedi, korktu afalladı, bir karga gibi cık cık'ladı. Kalktım şoförün yanına gittim "bu adamı sürekli otobüste görüyorum, koskoca şehirde hep aynı adama rastliyorum, taciz ediyor bizleri" dedim. "İndireyim mi?"den öte bir şey söylemedi. Ben o şehirde, popomu korumak için, uzun saplı bavullarla gezdim. 3 cep telefonu, 1 cüzdan çaldırdım çantam arkamdayken. Ben popomu, bacaklarımı korumak zorundaydım. Bu pis duygu, bu pislik duygu tacizden daha beterdi. Tüm kalbi güzel kadınlara saygılarımla.

• • •

Her kadın gibi ben de defalarca tacize uğradım, tek suçum cinsiyetimdi. 15 yaşındaydım, üzerimde okul formam vardı, otobüsle eve dönüyordum. Otobüs kalabalık olduğu için ayakta duruyordum. Bacaklarıma birşey değdiğini hissettim, birinin çantasının falan çarptığını düşünüp önemsemedim, sonra cinsel organımda bir el hissettim ve irkildim. Hemen kendimi çektim, önümdeki adamın eli olduğunu gördüm ve parmağında evlilik yüzüğü vardı, 35 yaşlarındaydı. Önce adamı ittirdim, sonra da kolumla vurup ilk durakta indim. Şaşkınlıktan ve korkudan başka hiçbir şey yapamadım. Kendimi çok kötü hissettim, otobüsten indiğim gibi annemi aradım, ne yapıcağımı bilemedim ona anlattım. Yaşadığım şeyden utanması gereken ben değildim, hiç bir kadın yıllarca yetiştirdiği çocuğunun böyle bir sapık olmasını istemez, olduğunu da bilemez. Ama yine de ilk görev biz kadınlara düşüyor çoçuklarımızı bu konuda eğitmeliyiz bilgilendirmeliyiz...

• • •

Okuyup öğretmen olmuş, koskoca herif olmuş, ama adam olamamış. Edebiyat öğretmenimiz tarafından 6. Sınıf yani orta 1'de taciz edildik. Ben Aileme olup biteni anlatinca devlet bahsi geçen şahsı meslekten men eder diye umduk. Ailem şikayetçi oldu ama yalnızca başka bir okula tayini çıktı. Ordakilere ne yaptı bilmem. Demem o ki bunlara bu fırsatı veren devlet ve devlet büyükleridir. Yetkili merci savcılık mahkeme vs vs vs...

• • •

Selamlar Bayan Yanı porofeminist kimliğimle yazıyorum. Kaç zamamdır takip ediyorum; kadınlar uğradığı tacizleri yazıyor. Ben de bir erkek olarak tacize nasıl uğradığımı anlatmak istiyorum. Öyle bir toplumda yaşıyoruz ki, artık taciz edilen hayvan mı dersiniz, çocuk mu dersiniz, damacana mı? Haddi hesabı yok. E hal böyle olunca ben de nasibimi aldım. 15 yaşında hafif efemine bir çocuktum, kuzenlerimle beraber amcamın geniş bahçeli işyerinde zaman geçirirdik. Yine o günlerden birinde babamın kuzeni bir bahaneyle kuzenimi dışarı yolladı, ikimiz tek kalmıştık, olacakları asla tahmin edemezdim. Arkamdan biri ağzımı kapattığı bir anda yerde buldum kendimi. Nefes alamaz oldum, debelendim vazgeçmedim. Allah'tan kurtulmayı başarabildim, elinden nasıl kaçtığımı hatırlamıyorum. O günden sonra bir daha uğramadım oraya, bize geldiğinde ise odamdan çıkmıyordum. Şimdi büyüdüm taşındım o memleketten, yıllardır görmüyorum ama hala arkamdan biri yaklaştı mı tedirgin olurum. Bu da benim yaşadıklarımdan sadece biri... Aramızda...

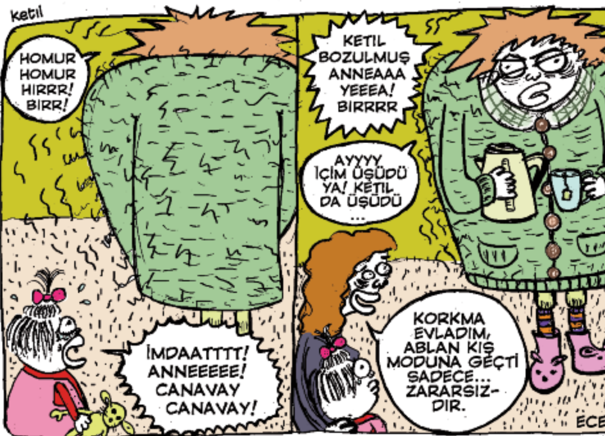
• • •

14 yaşındayken bir terziye işe girmiştim. Yaz tatilimi geçirip bir şeyler öğrenmek için. Ailevi sorunlarım vardı, ilk sinir krizimi geçirdiğim yaştaydım. Psikolojim iyi değildi ve bundan kaynaklandığını zannediyorum ki otururken sol bacağım istem dışı titriyordu sürekli. Ayağa kalkmadığım sürece engel olamıyordum buna. Bir gün patronum (kendisi 65 yaşındaydı) dur ben bir okuyup üfleyim bir şeyciği kalmaz diye bacağıma dokundu. Afallayıp fırladım yerimden. Kötü düşünmemeye çalıştım. Allah'ı peygamberi ağzından düşürmüyordu çünkü. Ertesi gün de parfüm sıkmıştı. Bir kaç dakika sonra yanıma gelip "koklasana bi nasıl kokuyor" dedi. Ben "güzel abi" dedim. Ama o dibime girdi boynunu burnuma soktu resmen. Sonra tuvalete kaçtım. Korkuyordum. Sadece ikimiz çalışıyorduk. Tuvaletten çıkar çıkmaz montumu çantamı alıp çıkıp gidecektim ama kapıda beklediğini bilmiyordum. Karşımdaydı ve atölyeye geçen alanın tamamını kaplıyordu. Sana telefon alayım mı dedi. İstemem deyip yanından geçmeye çalıştım ama beni duvarla kendi arasına sıkıştırıp öpmeye çalıştı. Ağlayıp bağırıp itekledim onu. Montumu çantamı alıp fırladım ordan. Şikayetçi oldum. Delil yetersizliği deyip hiç bir şey yapmadılar. Bu olay beni çok sarstı.

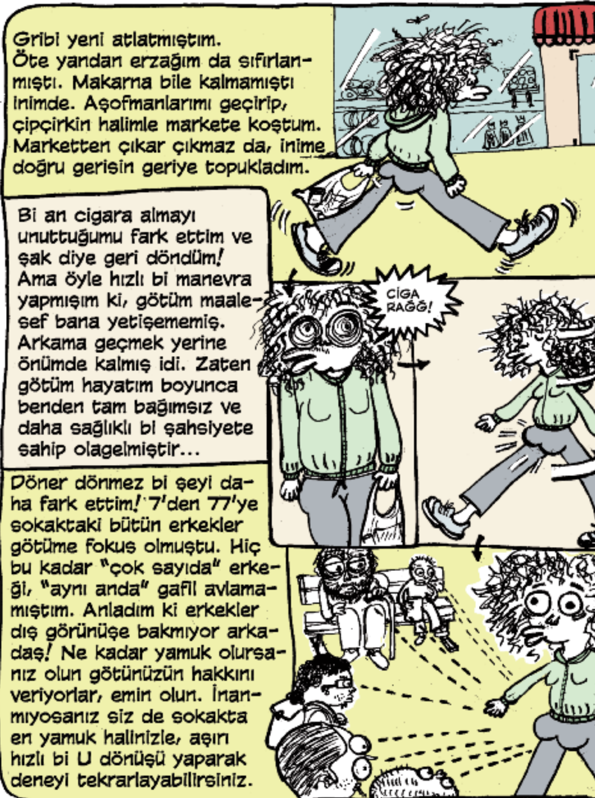
Ece Burgaz

SOSYAL DENEY: ERKEKLER TİPE Mİ BAKIYO?

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

aksoyezgi@gmail.com **Ezgi Aksoy**

• **Fransa**'da yedi ayrı noktada eş zamanlı gerçekleşen **IŞİD** saldırıları hiçbir şey göstermediyse bile bir şey gösterdi; Müslüman dünyası temelde çok derin çizgilerle ikiye ayrılıyor: ölümden yana olanlar ve yaşamdan yana olanlar.

• Saldırılar olduktan hemen sonra, daha kimin neden yaptığı bile belli değilken, twitter'da bayram eden "Müslümanlar"ın ölümden yana oldukları çok açık. O kadim, o eski Batı düşmanlığı gelmiş evrilmiş, katliam şakşakçılığına dayanmış. Bu adamlar sokağa çıkıp seni-beni kesmiyorsa, yaşam hakkına duydukları saygıdan değil; henüz canları istemediğinden...

• Binlerce yıllık insanlık tarihi, yüzlerce yıllık aydınlanma hareketi, insan hakları mücadelesi ve "demokrasi" savaşı geldi **Ortadoğu**'da kitlendi. Kitlendiği yetmedi, bir de katliam kültürüne, bir kan festivaline evrildi. Döndük mü sana M.Ö. 67.000'e... Kutlu olsun! **Hail the barbarian!**

• Günlerdir **Nusaybin**'de sokağa çıkma yasağı var. 12 günde 9 kişi hayatını kaybetti, daha doğrusu öldürüldü. **Silvan**'da, **Yüksekova**'da karanlık geceler yaşanıyor. Cizre'de olduğu gibi, patır patır insanlar öldürülüyor yine. Gencecik kadınlar, çocuklar, hayatının baharındaki delikanlılar... İsimlerini bile bilmiyoruz, cenazeleri bile kaldırılmayan bu insanlardan hiç haberimiz yok. Gerçekten, hiç yok. "Karışık" coğrafya diye hep sağırız o acılara. Sorun kendinize ölümden yana mısınız, yoksa yaşamdan ve yaşam hakkından mı? O sorunun cevabı, bu sorunun da cevabı ve vicdanınızın sesidir.

• Aziz Güler'in cenazesi nihayet memleketinin toprağıyla buluştu. O büyük izin, verildi. Ölüm bile üşüdü; **Ülkü Tamer**'in dediği gibi, anlattı akan kanı beyaz sesiyle.

• **Selahattin Demirtaş**'a yapılan suikast girişimini medya dalga geçer gibi, "**Demirtaş'ın aracına saldırı**" olarak gördü. Nolmuş; Demirtaş'ın aracını mı öldürmek istemişler?

• Berkin Elvan'ın ablasını gözaltına almaya çalışmış sivil polisler. Babaları Sami Elvan, "**bir tane aldınız yetmedi mi**" diye isyan ediyordu. Yetmemiş olacak ki iz sürüyorlar. Yetmemiş olacak ki gölge gibi takipteler Gezi'de düşenlerin yakınlarını.

• Polis, öldürdüğü **Dilek Doğan**'ın ailesine, cenazeyi **Gazi Cemevi**'ne getirmemeleri için para teklif etmiş, çünkü sakıncalı olabilirmiş. "Sessizce gömün, kendinizi çok dövdürmeden" demeye getirmişler.

• "**Acıyı bal eyledik**"çilere rakip geldi hanım; "**boku bal eyledik**"çiler. E afiyet olsun...

• **Celal Şengör**'ün bok kokulu açıklaması bana **Marquis De Sade**'ın dehşetengiz eseri **Sodom'un 120 Günü**'nü hatırlattı. Sade'ın anlattığı o insanlardan kopuk, çok yukarıda bir yerlerde ikamet eden, kendinden aşağıdakilerle asla bağlantı kuramayan, onların cehaletinden tiksinen ve insanlara bok yedirmekten hazların en büyüğünü alan o "**libertine**"leri, soylu ve aristokrat sınıfı anımsattı (Libertine: Fransız Devriminden önce varlık göstermiş, çürümeden zevk alan, para ve güçle yapılabilecek her şeyi denemekten çekinmeyen çok aşırı "özgürlükçü" soylu sınıf).

• Biliyorsunuz 1975'te **Pier Paolo Pasolini**, Sade'ın eserini sinemaya uyarlamış ve merkeze **Nazileri** ve Nazilerin askeri diktatörlüğünde cereyan eden işkenceleri almış, çok da iyi etmişti. Pasolini'nin **Salò, or the 120 Days of Sodom**'unda bir grup Nazi beyi, ele geçirdikleri bir grup kadın ve erkeğe sadizmin sınırlarını zorlayan çeşitli işkenceler uygularlar. İşkencenin merkezinde her zaman cinsellik vardır. Kadınlar ve erkekler çıplaktır ve kölelerin cinselliği, efendilerin haz duvarlarını gıdıklamak için vardır. Bok yedirme sahnesi ise, adeta bir şölen ve bir ziyafet gibi kutlu bir olay olarak yansır. **Diyarbakır 5 No'lu Cezaevi**'nde insanlara bok yedirme meselesi, sanmayın ki Sodom'un 120 Günü'nden çok uzağa düşer.

• Ruhunda hastalık ya da çürüme olmayan biri ne işkence edebilir, ne işkenceden zevk alabilir, ne de işkenceyi normalleştirebilir. İşkencenin sana göre, bana göresi olmaz. İşkence "gerekli" görülemez ve kabul edilemez. Yoksa ne Fransızların libertine ve soyluların çılgınlıklarına bir dur demek için 1789'da sokaklarda bir cinnet gibi çağlayarak gerçekleştirdikleri devrim devrim olarak kalır, ne de **Celal Şengör**'ün modern Fransızlar gibi aldığı eğitimin ve taşıdığı profesör titrinin bir anlamı...

Şimdi de kaçak petrolü kanıtlamazsanız müfterisiniz diyor. Olur, ispatlayalım da içeriye at di mi? Pışııkk...

• Türkiye'de "aydın"lar göt yalamaya o kadar alıştı ki, bok yemek de peşinden geliyor heralde.

• 12 Eylül darbesinden sonra **Kenan Evren**'in tüm yaptıklarına koşulsuz destek veren **Celal Şengör** kadar dikkat çekmese de, bir başka ilim-irfan faciası daha gün yüzüne çıktı. Meğer **TÜBİTAK**, "ahlaki erezyona sebebiyet verdiği" gerekçesiyle daha önce bünyesinde yayınlanmış 50 bin kitabı bizzat imha etmiş ve daha da edecekmiş. Şimdiki TUBİTAK başkanı **Arif Ergin** de bunu gururla dile getiriyor. Öyle bir gerçeklikte yaşıyoruz ki, şaka bile olamayacak şeyler başımıza geliyor.

• En yüksek okulların en tepesindeki profesörler işkenceyi onaylıyor, bazıları açıkça kadın düşmanlığı yapıyor; bir yandan da ilim-bilim-irfan merkezi diye bağrımıza bastığımız TÜBİTAK kitap yakmaların merkezi haline geliyor. Türkiye aydınlarının, bilim insanlarının ve eğitim yuvalarının kendi kendine ettiğini, milyon IŞİD'li bir araya gelse edemezdi herhalde.

• "**Onu öyle bırakmam**" demişti, bırakmadı. **Can Dündar** ve **Erdem Gül** tutuklandılar. Ama dava biraz karışık. Şimdi şöyle ki; görüntülerin sahte olduğu iddia edildi, ama sonra Cumhurbaşkanı "**silahsa silah nolmuş yani**" diyerek silahların varlığını kabul etti. Ayrıca sahte görüntüyle ajanlık yapıyorlar deniyor, ama terör örgütü kurup yönetmekle suçluyorlar falan... Ortaya karışık bir **ceza kokteyli** yapmışlar anlayacağınız.

• Bu ara memleketteki suçlar hep **kokteyl**, hep çok karışık, hep bir sürü **twist** oluyor hikayede falan; senaryoyu takip etmekte zorlanıyoruz. **Bond** filmi gibi başlayıp **Kurtlar Vadisi** gibi bitiyor tüm hadiseler.

• Ya peki söylesenize Allasen, hangi törörörgütüne üyeymiş Can Dündar ve Erdem Gül?

2015, Yıl sonu balosu... Betül Yılmaz

7 Ocak: Je suis CHARLIE

Paris'te yayınlanan ve İslam peygamberi Muhammed'i konu alan karikatürü ile tepki çeken Charlie Hebdo dergisine saldırı düzenlendi. Saldırıda 2'si polis 12 kişi öldü.

Ve Lovejoy isimli kuyruklu yıldız Dünya'ya en yakın noktaya geldi.

23 Ocak

Suudi Arabistan Kralı Abdullah bin Abdülaziz el-Suud öldü. Ve ülkemizde yas ilan edildi.

30 Ocak

Yeşilçamın usta oyuncusu Hakkı Kıvanç hayatını kaybetti.

3 Şubat

BANK ASYA

Bank Asyaya el konuldu. Bank Asya'nın yönetim kurulunu belirleyen imtiyazlı payın yüzde 63'ünün TMSF tarafından kullanılmasına karar verildi.

8 Şubat

Türk Sanat Müziği'nin efsanevi sanatçısı Müzeyyen Senar 97 yaşında hayatını kaybetti. Benzemez kimse sana!

11 Şubat

20 yaşındaki üniversite öğrencisi Özgecan Aslan bindiği minibüsün sürücüsü tarafından öldürüldü. Ülkenin dört bir yanında protesto yürüyüşleri yapıldı.

Ve Libya'dan yola çıkan ve 200 aşkın göçmeni taşıyan tekne Akdeniz'de battı. 200 göçmen hayatını kaybetti.

22 Şubat

Türkiye sınırları dışındaki tek Türk toprağı olan Suriye içindeki Süleyman Şah Saygı Karakolu ve Türbesi'ne operasyon gerçekleştirildi. Süleyman Şah Türbesi güvenli bir yere nakledildi.

28 Şubat

Usta yazar Yaşar Kemal hayatını kaybetti.

• Can Dündarve Erdem Gül'ün yargılandığı sıralarda **Putin** çıkmış canlı yayınla dünyaya "**tırlarla adeta boru hattı döşediler, aralıksız petrol kaçırıldı**" diye açıklama yapıyordu. "Bize gelince başını bağlar, elaleme kıçını açar" gibi bir durum söz konusu ama hadi bakalım...

• Şimdi de kaçak petrolü kanıtlamazsanız müfterisiniz diyor. Olur, ispatlayalım da içeriye at di mi? Pışıııkk...

•Can dündar, "**biz halkın haber alma hakkını temsil ediyoruz**" diyor; ama halk **Beren Saat** gelince dizi nasıl olcek aceba diye düşünüyor.

• Halka bi sor bakalım, halk biliyor mu haber alma hakkı diye bir hakkı olduğunu. Halk daha muhalif partiye oy vermenin suç olup olmadığının idrakına varamamış, televizyonda ne çıkıyorsa sırayla oturup ders çalışır gibi onu izliyor halk. Halkımız...

• Şöyle yazmış çok muhalif, çok direnişçi biri; "**Can Dündar Metin Göktepe'den daha değerli değil; bırakın yalnız kalsın.**" Sizin bu kafalarınızı yakalasınlar diye yandaşlara tonla para akıtıyorlar da gene sizin kadar gerizekalı olamıyor onlar. Valla brava!

• Biz daha **kayyum** neymiş anlamadan, akademilere de **kayyum yönetmeliği** geliyor. Yani **YÖK**, üniversite kapatabilecemiş. Yahu o değil de yakında benim eve de bi kayyum atamalarından korkuyorum ben; faturaları falan arada geciktiriyorum da çünkü.

• Putin'in Türkiye'ye savaş açma ihtimali, memleketimizde neden bir kısım insanı bu kadar coşturuyor anlamış değilim. Putin Abin gelsin, senin için diktatörü dövsün he mi? Neredeyse tüm ithalatını Rusya'ya yapıyorsun ve enerjini Rusya'dan alıyorsun, ama Putin çok güzel ayıya biniyor, öyleyse olanca maçoluğuyla bizi de dövebilir mi?

• Yeni muhaliflik: "**Everyday I'm Putining!**"

• Rus uçağı düşürüldükten sonra Cumhurbaşkanının öğretmenlere durumu anlattığı ve öğretmenlerin ayakta alkışladığı sahne ne acayipti öyle ya... Samimi söylüyorum, ağzım açık vaziyette izledim. Erdoğan bile "durun burayı alkışlamayın, burası alkışlanmayacaktı" diye telaş yapıyor. Ama her şeye rağmen muhtarlar on numara. "Bu gün iki ikametgah daha yazsam akşama eve giderken yarım kilo kıyma alır mıyım" hesabı yapan adamlara **Putin'i de aradım ama açmadı** falan diye anlatıyorsun. O sırada tataklarıyla oynayan bir muhtar abi vardı, görüntüye girmiş. Canı kim ne sıkılıyor, var sen düşün.

• Üşüdüysen şu uçağı düşüneyim, alevli alevli, ısınırsın...

• Uçağın Rus uçağı olduğunu bilmiyorduk dediler. O kısım çok fenaydı. Yahu orada, **Kuzey Suriye**'de ne uçağı bekliyorsun ki? **Zanzibar Hava Kuvvetleri** pilotu, motoru açayım diye azıcık dışardan mı almış? Velev ki öyle; Zanzibar'la ne derdin var be yahu?

• Kendimizi **büyük güç** sanmamız artık komik olmaktan çıktı, gülünç hatta tehlikeli olmaya başladı. Gelip kesiverecekler topumuzu o olacak.

• Çok canım sıkılıyor sevgilim... / Düşüreyim şu uçağı istersen, izleriz öyle bi değişiklik olur?

• Büyük ihtimalle asparagas olan **Kim Jong-un**'un "**Türkiye'yi haritadan silerim**" açıklaması biraz olsun gülümsetti. Nasıl ruh hastası olduğumuz, güldüğümüz haberlerden de belli zaten.

• Ama Çeçenlerin Putin'e "**emirlerinizi bekliyoruz**" dediği kısım da hiç gülümsemedik. Türkiye bir ara Çeçenlerle de pek iyiydi, ne ara onları da Putin'e kaptırmış, o kısmı kaçırmışız.

• Memleketin sol bloğunda, muhalif kesiminde yükselen bir **Putin** hayranlığı var gerçekten de. Başıma bir şey gelmeyecekse; Tayyip maçoluğundan sıkılıp Rus işi Putin maçoluğunun kollarına cup diye atlamayı son derece sakıncalı buluyorum. Her yerimiz testesteron olmuş zaten, uzak durun artık şu eril politikalardan; benim ordum senin ordundan daha büyük, daha kalın, daha güzel göçertir şeklindeki güç gösterilerinden falan... Putin'in IŞİD'e hayrına saldırıyormuş havalarını da dağıtın. Putin, ezeli Amerikan karşıtlığından, dengeler babından girdi bu işlere hepimiz biliyoruz.

• "**Erkeklik gururu**"nun insan hayatından daha değerli olduğu bir yerde, kadın olmaya çalışmak nasıl ağır bir sorumluluk bilemezsiniz.

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Doğru dürüst tanımadığınız bir adam sizi öldürebilir ve mahkemede "biriyle sevgiliydi, erkeklik gururuma dokundu, öldürdüm" diyebilir. Hatta büyük ihtimalle "ne hisli çocuk" diye ceza indirimi bile alır. **Değer Deniz** davasında da benzer hadiseler vuku buldu; belki biliyor ama inanmak istemiyorsunuzdur hani.

• Türkiye'de kadınlara karşı işlenen suçlar artık iyice **grotesk** bir hal aldı. **Marquies De Sade**'ın romanlarındaki **libertine**'leri salsan memlekete, bu ülkenin erkekleriyle gurur duyarlardı eminim. En has işkencelerden daha has, en hakiki zulümlerden daha hakiki zulüm yapanlar var zira. Sanki yüzyıllardır, karanlık çağlardan beri kadınlara karşı birikmiş öfke gelmiş bu adamların bünyesinde vücut bulmuş. Tarihteki bütün kadın düşmanlarının hayaleti gelmiş, buralarda geziniyor sanki.

• Ey kadın olanlar ve kadın olmakta bir beis görmeyenler; hayaletten kendinizi sakının!

• Suçların groteskliğine karşın cezaların minimalliği, yaşanmakta olan işkencenin kendisinden bile daha ağır, daha onur kırıcı... Misal; **Diyarbakır**'da mahkeme, 22 yaşındaki Y.T.'ye **saygın** duruşundan dolayı ceza indirimi uyguladı. Çünkü 14 yaşındaki bir kız çocuğunun başına taşla vurarak bayılttıktan sonra tecavüz eden ve hamile bırakan Y.T., bu ufak ayrıntı dışında, pırlanta gibi bir delikanlı demek ki.

• Bir kız çocuğu düşünün; 15 yaşında tecavüze uğramış, davası 4 yıldır sonuçlanmamış ve 19 yaşındayken kendinden 18 yaş büyük biriyle evlendirilmiş. Kocası da tecavüz olayını öğrenince kendisini boşamak için mahkemeye başvurmuş. **Yargıtay**, mağdur tarafı suçlu bularak genç kadının tecavüz olayını anlatmadığı için "**kusurlu**" olduğuna hükmetmiş. Çünkü neden; bu 37 yaşındaki adam 19 yaşındaki gencecik kadınla evlenmeden önce durumu bilseydi, genç kadını "almayacaktı" belki. Çünkü büyük ihtimalle "erkeklik gururu"na dokunacaktı karısının "kirletilmiş" hali.

• Öyle kirlisiniz ki, kaç su yıkasak akacak bu kiriniz pisiniz bilmiyorum.

• Muğla'da 13 yaşındaki bir kız çocuğu kuzeninin tecavüzüne uğramış ve hamile kalmış. Bir süre sonra bu durumu anlayan eniştesi, kuzeni ve abisinin bir arkadaşı da kız çocuğuna bir süre düzenli olarak tecavüz etmişler. Yani 13 yaşındaki R.A.'nın tecavüze uğradığı öğrenilmiş ve civarındaki erkekler akın akın gelip çocuğa bir de onlar tecavüz etmişler. Ben lal oldum, kırmızıya kestim konuşamıyorum. Nasıl bir olay bu böyle, bu nasıl... Nasıl yani, nasıl?

• **Muğla**'daki R.A. olayı da gösteriyor ki, **Anadolu** şehirlerindeki tecavüz olaylarının büyük kısmı **organize suç** gibi, iğrenç bir "**erkek dayanışması**" ve bilgi ağı ile icra ediliyor. Salt olarak bir tecavüz olayından çok daha derin, çok daha hastalıklı, çok daha karanlık bir şeyler oluyor bu ülkede. Büyük bir iğrençlik yaşanıyor. Bu tablo, tam da **Sade**'ın eserlerine yaraşır bir tablo. Bu çağın libertine'lerinin içten içten hoşlandığı bir tablo... Baldızının 13 yaşındaki kızına tecavüz edip eve gelen ve karısının yanında uyuyan adamlardan, arkadaşının kız kardeşine tecavüz eden "dost"lardan bahsediyoruz. Kurbanda danaya girerkenki normallikle, 12-13 kişinin toplanıp küçücük kız çocuklarına tecavüze gittiği vakalar okuduk, öğrendik, bildik. Bu çürümüşlüğü çok az şeyle karşılaştırabiliriz ve bu iğrençliği çok zor temizleriz diye düşünüyorum.

• Bu insanların üstüne "en adi günahları işlemenin yasak hazzı" sinmiş. Şeytana kokuyorlar. İblise kesmişler, çatallı kuyrukları çıkmış da kimse görmüyor. Zaman onların devri, rüzgar onlardan yana esiyor,

5 Mart

Türk popunun efsane ismi Erol Büyükburç evinde ölü bulundu.

20 MART

Tam güneş tutulması gerçekleşti.

31 MART

Berkin Elvan soruşturması Savcısı Mehmet Selim Kiraz Çağlayan Adliyesi'ndeki odasında terör örgütü DHKP-C üyeleri tarafından rehin alındı. Terör örgütü saat 15.36'ya kadar 5 talep için süre verdi.

Ve aynı gün

Türkiye'de elektrik sistemi durdu. Tüm illerde elektrikler kesildi. Metro, tramvay seferleri durdu. Trafik ışıkları çalışmadı. İnternet erişiminde sıkıntılar yaşandı. Saatlerce elektrik verilemedi.

nihah nahah

karanlıklar bazı sırları çok güzel gizler...

Savcı Mehmet Selim Kiraz adliyedeki odasında rehin alındı ve saatler sonra teröristlerce öldürüldü.

3 Nisan:

BİR ASLAN MİYAV DEDİ MİNİK FARE KÜKREDİ FAREDEN KORKTU KEDİ, KEDİ PİRRR UÇUVERDİ

Ünlü sanatçı, söz yazarı Kayahan hayatını kaybetti

4 Nisan...

Kanlı ay tutulması gerçekleşti.

19 NİSAN

Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu, kuantum kimyacısı, kuramsal kimyacı ve moleküler biyolog hayatını kaybetti.

RIP

25 NİSAN

Nepal'in başkenti Katmandu'nun 80 kilometre kuzeybatısında yerel saatle öğlen 11:56'da aletsel büyüklüğü 7,8] şiddetinde deprem meydana geldi. 8500 kişinin hayatını kaybetti

∞ MAYIS

Zeki Alasya, tiyatrocu, sinemacı, dizi oyuncusu hayatını kaybetti.

10 Mayıs

12 Eylül askeri darbesinin lideri ve 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren öldü.

12 EYLÜL

11 MAYIS

Pablo Picasso'nun "Les femmes d'Alger, Version 0" (Cezayirli Kadınlar, Versiyon 0) tablosu, 179.3 milyon dolara satılarak, bu tarihe kadar açık artırmayla satılan en pahalı tablo oldu.

30 Mayıs

Karikatürist Bedri Koraman'ı kaybettik.

büyük çürüme başladı. Hail the barbarian!

- **Kayıtlara geçsin: Bu ülkede bir kedi yavrusuna tecavüz edildi ve o yavru bir aylık tedaviye cevap**

vermeyerek hayatını kaybetti.

- "**Şeytanın bile aklına gelmez**" diye bir deyim vardır. Türkiye'de yazılmış.
- Manisa'da 7 yaşındaki çocuğa cinsel istismarda bulunan adam, mahkemede mağdurun ailesi için "**evimi kıskandıkları için iftira attılar**" demiş. Neyse ki Türkiye mahkemesi bile olsa, bu yalan mazereti kabul etmemiş. Keşke bu yaratıcılığını küçücük çocukları taciz ettikten sonra kendini kurtarmak için değil de, çok daha yararlı bir şeyler için kullansaydınız beyfendiciğim.
- Hindistan'da son yıllarda daha bir dikkat çeken kadın hareketinin eylemleri için "**onlar bile ses çıkarıyor, siz hala uyuyun**" minvalinde konuşuk edenleri, **Celal Şengör**'ün yanına veriyorlarmış benden söylemesi.
- Adam çıkmış twitter'da seçimi AKP kazandığı için **AB**'ye çatıyor; "**göçmenleri bize kakalamak için müsaade ettiller**" diyor. Tamam haklılık payın var da kardeşim, oyu bildiğim kadarıyla sen-ben kullanıyoruz. Yani hayallerini yıkmak istemezdim, ama birincil derecede sorumluluk bize ait.

- Kadınların sadece **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı** olabildiği bir kabine, asla benim kabinem olamaz. Kadınları sadece aile bakanı yapmanız, hiç bakan yapmamanızdan iyi değil; hatta daha kötü. "**Eksik etek master edition**" gibi oluyor yani.
- "**Recep Tayyip Erdoğan**" diye slogan atan bir grup insan, **Galata**'da içki içen gençlere saldırmış ve "**burası Türkiye, burada içki içemezsiniz**" demişler. Türkiye'den anladığımızın çok farklı olduğu oradan belli. Bizim bildiğimiz Türkiye'de içki içmek yasak değil. Henüz...
- Nefret suçu ile ifade özgürlüğünü ayırsak nefes alırdık. Ama biz tam tersini yapıyoruz; ifade özgürlüğünü nefretle boğup nefret suçunu kucaklıyoruz.
- Bir slogan olarak: Recep – Tayyip – **Erdoğan**. Bence gayet net.

7 Haziran

Türkiye'de yapılan genel seçimler sonucunda Adalet ve Kalkınma Partisi 13 yıllık tek başına iktidarını kaybetti.

12 haziran

Türk sinemasının usta oyuncusu Sümer Tilmaç hayatını kaybetti.

Onbeş haziran

Mısır'ın devrik cumhurbaşkanı Muhammed Mursi'ye idam cezası verildi.

16.06.15

Kandıra F Tipi Cezaevi'nin Müdürü İsmet Aktürk otomobilinde öldürüldü.

"Bulut buluttur, bulutun akı da buluttur garası da; binaaneleyh, üzerine konuşmaya değmez." (Sayın Demirel, Yıldırım Akbulut için ne düşünüyorsunuz? diye soran gazeteciye cevabı.)

17 Haziran

9.cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybetti.

25 Haziran

IŞİD'in Kobane'ye gerçekleştirdiği saldırıda 146 kişi yaşamını yitirdi.

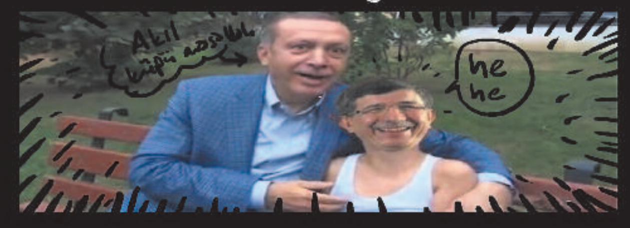
20.07.15

Şanlıurfa'nın Suruç ilçesindeki bombalı saldırıda 34 kişi hayatını kaybetti. 104 kişi yaralandı. Bu olaydan sonra Türkiye'deki çözüm süreci askıya alındı.

25 Ağustos

TBMM seçimlerinin yenilenmesi kararı aldı. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Başbakan Ahmet Davutoğlu'nu, Geçici Bakanlar Kurulunu kurmak üzere görevlendirdi.

10 Eylül

Leman dergisi çizeri, "Derya Kuzuları" köşesinin sahibi ünlü karikatürist Derya Sayın 53 yaşında vefat etti.

11 eylül

Suudi Arabistan'ın Mekke şehrinde Hac görevini yapan hacıların üzerine vinç düştü. Kazada 107 kişi hayatını kaybetti. 238 kişi de yaralandı.

12 EYLÜL

Uluslararası Uzay İstasyonu'nda görev yapan üç astronot dünyaya geri döndü. Kozmonot Gennady Padalka uzayda 879 gün geçirerek dünya rekoru kırdı.

24 EYLÜL

Suudi Arabistan'ın Mekke kentinde Hac görevini yapan hacıların Mina'da şeytan taşladığı esnada çıkan izdihamda 769 kişi hayatını kaybetti. 934 kişi de yaralandı.

- Yıldız **Sarayı**, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'a sunulmak üzere restore edilmeye başlanmış. Valla İstanbul'da bu kadar saray, Türkiye'de de böyle bir tebaa oldukça; bu saltanat bitmez ben size söyleyeyim.
- Memur Sen'e bağlı **Eğitim Bir Sen**'in Birecik temsilcisi **Nahsan Aydın**, karma eğitimin insan fıtratına aykırı olduğunu söylüyor. Ayrıca kendisi "**karma okullarda bazı öğretmenlerin karşıt cinsleri yan yana oturtma gibi yanlışları olabiliyor**" diyor. Ya işte böyle böyle oyuyorlar altımızı. Daha dün din dersleri çok değil mi diye tartışırken, bir bakmışız karma eğitimin hangi fıtrata ters olduğu mevzusuna gelivermişiz.
- Kasım ayı içinde 10 çocuğa cinsel istismarda bulunan bir kişi, yasalar gereğince, yani olması gerektiği üzere, 116 yıl "**indirimsiz**" ceza aldı. Tüm gazetelerde "**emsal olsun**" diye haberleri yayınlandı. Halimize bak! **Normali bu** olan olaya seviniyoruz. Neymiş, birisi işlediği suçun tam karşılığıyla cezalandırılacakmış. Şöyle bir uzaktan bakın, çok üzgünüm ama çok rezil çok acınılası bir haldeyiz biz.
- Bir tarihi eser kurtarma yönte-

mi olarak: "**eseri yıkıp yerine otel yapmak**". Ben değil, **İBBM** diyor. İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi, tarihi yarımadadaki asırlık hanların yıkılıp yerine otel yapılmasına onay veren bir düzenlemeye gitmiş. Üstelik bu çok masum, çok iyi niyetli bir girişim; çünkü asırlık hanları yıkarak aslen kurtarıyorlarmış. "**Seviyordum, öldürdüm**"ün bir değişiği sanırım.

• Akarsulardan, madenlerden, yeraltı zenginliklerinden ve Boğaz'daki pek çok mülkten sonra; yakında Boğaziçi köprülerinin özelleştirilmesi gündemde. Ayrıca 50'nin üzerinde limanın da özelleştirilmesi düşünülüyormuş. "**Gomunisler evlerimizi alacagmış**" diye diye buralara geldik. **Midyat'a pirince giderken, evdeki bulgurdan da olduk.** Ama olsun. Çünkü bu "bizden" olanlar, götümüzdeki donu da alsalar, ki almaktalar, onlara feda olsun.

• Bolu'da **Köroğlu Dağları**'nda Danıştay kararı beklenmeden binlerce ağaç kesilerek yol çalışmalarına devam ediliyor. Hey gibi koca yiğit Köroğlu'nun Bolusu hey! "**Benden selam olsun Bolu Beyine!**" demiş Köroğlu bir kere. Ama bin kere de dese artık nafile. İş makineleri, buldozerler kınından çıkmış bi kere. Cenk olmuş, ağaçlar yenilmiş bi kere.

• Trabzon Valisi, "**Arap yatırımcılar Trabzon'da Arap şehri kuracak**" demiş. Yahu o da bir şey mi, yakında toptan Arabistan kuracaklar ülkenin üstüne. Windows 98'in üstüne format atmadan XP kurmak gibi bir şey olacak yani.

• Tarihimizle barışmaya 500 yıl önceden başlayalım dedik ama onu da yapamıyoruz. Önce **Muhteşem Sülüman** çıktı, "bizim ecdadımız öyle kadın madın sevmez yok öyle şey" dediler. Kardeş katlini de plastik kılıçlarla şakacıktan yapılan bir şey sanıyolardı sanırım. Şimdi **Kösem Sultan** yayına girdi ya, daha ilk bölümden başlamışlar "ee şey bizim böyle ecdadımız yok" diye. Lan bi durun! Daha bir şey olmadı lan! Hani esas Kösem **Beren Saat** bi gelsin; iktidarı için kendi oğlunu dahi ezmeye başlasın, İbrahim delirsin gözümüzün önünde, yeniçeriler ota boka isyan etsin, hazine boşalsın falan o zaman başlarsınız "**bizim ecdadımızın boku bile pembeydi bu ne böyle**" falan diye. Hayır bak adamlar **spoiler**'ı vermişler 1600'lerde, olayı biliyoruz zaten. Daha nasıl bizim ecdadımız öyle değilse. Neyse...

• Gülben Ergen, gıybet yaratma konusunda master degree sahibi dizi **Eşkıya Dünyaya Hükümdar Olmaz**'daki "**metres**" hadisesini eleştirince; **Oktay Kaynarca**, Oktay Kaynarca olarak olaya dahil olmuş ve "başarılı bir iş olduğunda neden illa eleştirmek zorundayız, yapabiliyorsan sen daha iyisini yap" falan demiş. İzninizle ilk önce bi ağız dolusu "**Oha lan!**" demek istiyorum. Oktay Kaynarca biraz fazla "**Çakır**" gördüm seni. Karakter sana hayat vermeyecek be cancağzım, sen karaktere can vereceksin.

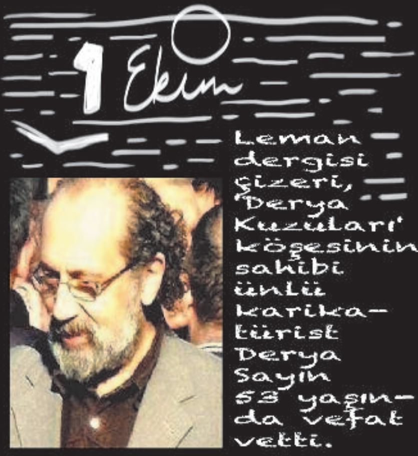
• Burada her seferinde "**olaylar tarihten ilham alınarak kurgulanmıştır**" yazarak **kurgu** olduğunu belirten bir diziyi, "**yüzde yüz böyle oldu** demek istiyor" diye yayından kaldırmaya çalışan bir izleyici kitlesiyle karşı karşıyayız. Bu seyirci şuanda metres olayını yedi, yuttu; sindirmekle meşgul. Geçmiş ola...

• Yurdum yetkilileri bir genelgeyle "**yılbaşı sepetlerine alkollü ürün koymayın**" diye buyurmuşlar marketlere. Eee, ferman yüce padişahımızın. Ama neyse ki bizler içkiyi Tekel bayiinden alabilecek zekaya sahibiz.

• Ama asıl mesele; keşke o genelgede yılbaşında hindi yemek caiz midir, caizse nasıl pişirmeliyiz falan onları da söyleselerdi. Şimdi çok ikilemde kaldım yağniii..

• Yeni yıl herkese sanki **Norveç**'te yaşıyormuşçasına sosyal refah, **Rio**'da yaşıyormuşçasına eğlence, **Küba**'da yaşıyormuşçasına sağlık ve kaliteli sağlık hizmeti getirsin. **Liberland** tarihi gibi bir geleceğimiz olsun; yani hiç savaşsız. Şarabı, rakıyı içip içip öpüjeğiniz sevdikleriniz de yanınızdan hiç eksik olmasın. Herkes aynı anda göğe bakarak güzel bir şeyler dilerse, belki kısa süreliğine de olsa güzel günler görürüz. Bence deneyelim...

1 Ekim

Leman dergisi çizeri, 'Derya Kuzuları' köşesinin sahibi ünlü karikatürist Derya Sayın 53 yaşında vefat etti.

5. EKİM

Sinema ve dizi, oyuncusu Tomris İncer, 67 yaşında yaşamını yitirdi

7 EKİM

Ve şiir ablasını yitirdi bu gün. Şair ve yazar Sennur Sezer, İstanbul'daki evinde hayatını kaybetti

10 EKİM

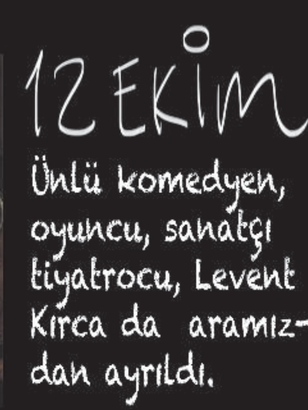

Ankara'da düzenlenen "emek, barış, demokrasi" mitinginde 2 ayrı patlama meydana geldi. Patlamalarda, ilk belirlemelere göre, 102 kişi hayatını yitirdi; 246 kişi yaralandı.

12 EKİM

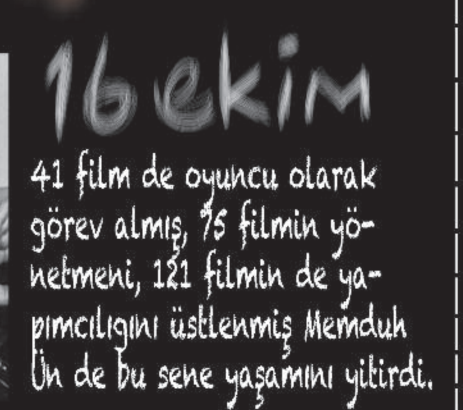
Ünlü komedyen, oyuncu, sanatçı tiyatrocu, Levent Kırca da aramızdan ayrıldı.

16 ekim

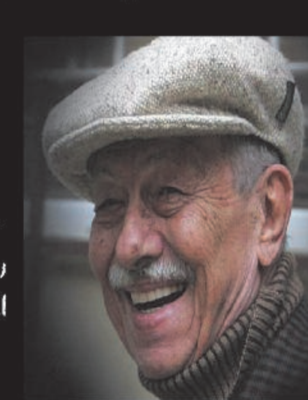
41 film de oyuncu olarak görev almış, 75 filmin yönetmeni, 121 filmin de yapımcılığını üstlenmiş Memduh Ün de bu sene yaşamını yitirdi.

22 EKİM

Çok degerli, gazeteci ve yazar Çetin Altan, 88 yaşında yaşamını yitirdi.

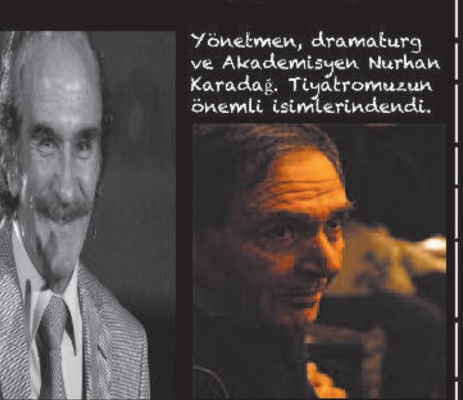

ve aynı gün Sinema oyuncusu Yılmaz Köksal ile

Yönetmen, dramaturg ve Akademisyen Nurhan Karadağ. Tiyatromuzun önemli isimlerindendi.

1. Kasım: Türkiye'de genel seçimler tekrar yapıldı. AK Parti %49'luk oy oranı ile tekrar tek başına iktidar oldu.

24 Kasım: Suriye sınırında Türkiye hava sahasını ihlal eden SU-24 tipi bir Rus savaş uçağı, Türk F-16'ları tarafından düşürüldü.

Dergiyi erken bitireriz o yüzden yıl bitmeden daha neler olur bilmem ama 2016, tüm dünya için barış ve huzur OLSUN! KIPS

Değişim

feyhan güver

Pop Star Olamayacak Kadar "Gerçek" Bir İsim:

ADELE...

Benim kusursuz, dolgun kraliçem!

Ekim ayının ortalarından beri tüm dünyada infiale dönüşen bir **Adele** çılgınlığı yaşanıyor. Gerçi biz kendi evrenimize o kadar gömüldük ki, bu infialden pek nasiplenemedik. Ama o sırada paralel evrende, Ekimin ortalarında televizyonlarda siyah ekran üstünde gölülen kısa bir "*Hello...*" notunun ardından Adele'in o tok sesi duyulmuş ve tüm Adele severler, dört yıldır sessiz olan şarkıcının yeni albümünün gelmekte olduğunu anladıkları için çıldırmışlardı. Ardından 22 Ekimde Adele'in "Hello"sunun klibi yayınlandı ve şuan baktığımda 511 milyon 800 küsür bin kere izlendiğini görüyorum.

Adele'in "**25**" adlı albümünü yayınlayacağını duyurduğu tweet, 130 binden fazla retweet'lendi ve 180 binden fazla beğenildi. Hello klibi çıktığında, YouTube tarihinde 100 milyon izlenme barajına en kısa sürede ulaşan video olmayı başardı; hem de sadece 5 günde. Hello ayrıca bir haftada en fazla dijital satışa ulaşan şarkı oldu. İngiltere'den çıkan ve aslında Amerika'nın pop star normlarına pek de uymayan bu genç kadın, Amerika'da gelmiş geçmiş en iyi ilk hafta satışını yakaladı bile.

Adele'in son albümüne dair müzikal anlamda bazı "idare eder" yorumlar da okudum, ama genel anlamda büyük bir beğeni görüyorum. O tok sesiyle gelen içtenliği ise, kimse tartışmıyor bile. Ama içtenlikten çok kırılmış bir kalbin dik duran sesi, Adele'inkisi. Barışmak için yalvarırken bile boyun eğmeyen ve sürekli yükselen sesiyle teslim olayan Adele...

Adele elbette en çok **Rolling Into Deep** ve **Someone Like You** şarkılarıyla tanınıyor. Bunlar Adele'in 21 yaşında çıkardığı ve 21 adını taşıyan albümünün hit parçalarındandı. Bir **James Bond** filmi olan **Skyfall**'ın **Oscar** ödüllü şarkısı da gene Adele'e aitti. Ayrıca kliplerinde sadece yüzünün göründüğü ve yönetmenlerin Adele'in dolgun vücudunu saklamak için elinden geleni yaptıkları şarkıları **Make You Feel Mine** ve **Chasing Pavements** da 19 yaşında yayınladığı ve 19 adını taşıyan albümün en sevilen şarkıları olmuştu.

Aslında genel olarak eğlence dünyası Adele'in tüm hit şarkılarının iliğini kemiğini sömürmeyi bildi. Adele şarkılarını kaç başka şarkıcının konserlerinde cover'ladığını bir yana bırakırsak, dünyadaki şarkı yarışmaları temelde Adele'in ve **Beyoncé**'nin şarkılarıyla ayakta duruyor dersek yanlış olmaz. Ama her şeye rağmen; milyarlarca doların döndüğü müzik endüstrisini canlı tutanlardan biri olduğunu inkar edemeyeceğimiz isimlerden biri olsa da Adele, 19 yaşından 25 yaşına kadar yaptığı bu müzik yolculuğunda kendine ait bir şeyleri korumayı ve özgün kalabilmeyi başaran özel bir isim olarak diğer pop starlardan çok farklı bir yere oturuyor. Oysa şuanda eğlence sektörünün ısrarla bize çok özel, çok güzel, çok farklı ve çok şükela olarak sunmaya çalıştığı diğer pop starlarda özgünlüğe dair kırıntı dahi bulmak zor.

Prensesler Bir Tarafa, Kötü Kızlar Bir Tarafa!

Amerikan müzik endüstrisi kadın şarkıcıları genel olarak ikiye ayırıp öyle pazarlar; romantik ve hisli şarkılarla, şeker gibi eğlenceli şarkılarla ve parlayan pembişli kostümleriyle prensesler; ve de rap'ten rock'a kadar geniş bir yelpazede yer alan asilikten seksiliğe uzanan, yani "kötü" ne varsa hepsini barındıran "bitch"ler, yani kötü kızlar. Özellikle 2000'lerden beri bu kalıbın dışına çıkabilen çok az şarkıcı gördük.

Burada milyonlarca insanın çalıştığı bir sektörden bahsediyoruz. Bu şarkıcılar, adeta dev şirketlerin görünen yüzü, **CEO**'su gibi görev yapıyorlar. Saçlarından makyajlarına, şarkı sözlerinden müzik tonlarına kadar her şey, çizilen imaja uygun olması için tasarlanıyor. **Rihanna**'nın, **Beyonce**'nin, **Jenifer Lopez**'in, **Nicki Minaj**'ın, **Taylor Swift**'in, **Miley Cyrus**'un ve daha nicelerinin tüm şarkıları, profesyonel ekiplerce seçilen birer ürün sadece. Bu şarkıcıların etrafındaki insanlar, onları bir imaja oturtmak, onları orada tutmak ve onlara özgü ne varsa yok etmek için aylar, yıllar harcıyorlar. Miley Cyrus'a bakın mesela. Son yıllarda sektörün en sert geçişini yaptığından oldukça dikkat çekti. Çünkü küçük yaşlarda bir "prenses" olarak başladığı kariyerine, "bitch"ler tarafında devam etmeye karar vermişti. O yüzden ondan hala pembeler giyen, ama sahneye "**twerking**" yaparak çıkan bir **mutant** yarattılar. Sektör iyi mi yaptı, kötü mü yaptı; hala karar veremiyor.

Neredeyse hiçbir zaman makyajsız görmediğiniz, kendilerine çizilen imajın dışında röportaj vermemeleri üzerine eğitilen, aşkları bile kontratlarla izne tabi pop starların hayatında gerçek ne var acaba? Ne sundukları imaj, ne de özel hayatları gerçek geliyor bana.

Beyonce'nin "dünyanı kızlar yönetiyor" temalı şarkılarına, ya da "tek taşını kendin al şekerim" şarkılarına bir bakın mesela. Sahte ve vıcık vıcık sömürülmüş, iğreti, çakma bir feminizm görürsünüz. Bir bakarsınız Beyonce'nin bir şarkısında dünyayı kızlar yönetir, ama bir diğer şarkının klibinde 5 dakika boyunca hipnotik görüntülerle yalanan dudakları, yağlanmış kalçaları ve de sütyenleri delen göğüsleri görürüz. Hiçbir görüntü bir saniyeyi geçmez ve hiçbir meme, kalça tam olarak görünmez. O yüzden biz de hipnotize olmuş gibi, beş dakika boyunca nefes bile almadan Beyonce'nin kalkaçarını iyice görebilmek için ekrana öylece bakar dururuz. Üstelik bu "**kız gücü**" Beyonce'si; sürekli bacaklarının ne kadar da kalın olduğunu yazan magazin dergilerinin editörlerine yenilen, özel eğitmenlerle sadece bacaklarını inceltmek üzerine aylarca çalışan ve en sonunda bacaklarını inceltebildiği kadar incelten Beyonce... Aynı dergiler **Queen B**'yi bu feminist duruşu için pohpohlarken, bir diğer sayfada 38 beden kadınları "plus-size model" olarak sunuyor ve Beyonce'nin bacaklarına vurgu yapıyordu hem de.

Bu müzik dünyasıda ne **Rihanna**'nın fazla abartılmış, şişirile şişirile patlama noktasına gelmiş "**bad-ass**"liği gerçektir, ne de **Britney Spears**'ın pop kraliçeliği. **Los Angeles**'taki tüm botoks kliniklerindeki botoks materyalini yüzüne enjekte ettikten sonra, kendi suratının üç katı şişkin ve gergin bir suratla **Grammy**'lere katılan **Madonna**'nın müzikteki "kural koyucu"luğu da, bir anlamda binayı çoktan terk etmiş demektir.

Bu örnekleri daha uzatabilirim. 2010'ların fetişizm salgını "göt" modasıyla bir anda patlayan Nicki Minaj mı gerçek, "yıllardır en güzel göt bende" dercesine kaba etlerine şarkı seslendiren Jenifer Lopez mi? Amerikan **R&B** camiasında bir "**booty**" salgını almış yürümüş, erkek müzisyenler o booty'leri nasıl da şaplaklara boğduğunu anlatan şarkılar yazarken, kadın şarkıcılar da "gel bak en kocamanı bende" şarkılarıyla o dev götü büyütmeye devam ediyorlar. Afro-Amerikan kültürün ekmeğini yiye yiye bitiremeyen ve siyahilerin ezilmişliklerini gene onlara satarak para kazanan siyahi rapçiler katagorisine hiç girmiyorum bile.

Anlayacağınız batı yakasında müzik adına yeni bir şey yok. Hatta eğlence adına belki pek çok şey var, ama müzik adına yok. Çünkü Amerika'da tuhaf bir durum oldu ve Amerika eğlence sektörüne ne kadar çok para yatırdıysa, orijinallikten de o kadar uzaklaştı. Çünkü "büyük para, risk almayalım aman" mantığı sanatın şirketleşmesine ve ruhunu kaybetmesine neden oldu. O yüzden de Mtv'de baktığınız her şey birer suretten ibaret. Amerikan eğlence dünyası, dev bir suretler gösterisine döndü. Hiçbir şarkıcı ken-

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

dini temsil etmiyor, herkes olmak istediği kişinin suretinden ibaret. Elbette arada eskiden kalma gerçek sesler, gerçek yüzler de var. Ama "vintage" bir albüm süsü gibi, köşede duruyorlar ve bu tuhaf zamanları muhtemelen onlar da bir kenardan izliyorlar.

Adele'in Rahatsız Edici Gerçekliği

Müzik dendiğinde, **İngiltere sound**'u denen ve her zaman saygı duyulan özel bir hadise var; bilenler bilir. İngiltere de endüstrel müzik üretiyor ve İngiltere'de de müzik sektörü dev bir sektör; ama en azından İlgiltere, müziğin ruhunu öldürmek için bu sektöre tonla para dökmüyor. Adele'i son zamanların en özel isimlerinden biri kılansa, İngiltere sound'u şahlandıran inanılmaz yeteneğinin

yanı sıra, kendi olmaktaki ısrarı oldu.

Adele komik, son derece zeki ve süper bir espri anlayışı var, oldukça fazla küfür ediyor, kişisel sır sayılabilecek şeyleri ekranda adeta stand-up yaparcasına anlatmaktan çekinmiyor, sanki kendi ünlü değilmiş gibi ünlülerle ilgili gözlemlerini ve anılarını anlatıyor, seyircisiyle sohbet edercesine eğleniyor. Üstelik ismi büyüdükçe popüler kültürün kendine dayattıklarını kabul etmeyi de reddederek, kimliğini korumayı sürdürüyor. Çok ciddi bir röportajda kendisine önemli bir dergi editörünün bu konuda bir yazı yazdığı söylenmiş, bu nedenle kiloları sorulmuş ve zayıflamayı düşünüp düşünmediği sual edilmişti; Adele ise canlı yayında aynen şöyle demiş ve seyircinin homur homur sesler çıkarmasına sebep olmuştu: "**I don't give a fuck what she wrote!**" (yani kabaca: onun ne yazdığı skimde değil)

Adele, 21 albümü çıktıktan ve ünü dünyaya yayıldıktan sonra, bir süre boyunca benzer bir kampanyayla mücadele etmek ve birkaç kez benzer röportaja benzer cevaplar vermek zorunda kaldı. Batı dünyasında "**body positivity movement**" (vücudunuzla barışın hareketi) yükselirken maruz kalıyordu bunlara üstelik. Çünkü her şeye rağmen, milyonlar satan magazin dergilerinin editörleri, büyük beden olarak 40 bedenden daha büyük kadınları ünlü olarak görmek istemiyordu anlaşılan. Ya da dolgun kadınlar, illa ünlü olup eğlence sektöründe yer alacaksa, yani bu hususta kararlıysalar, komedi şovlarında ve komedi sinemasında kendilerine yer bulabilirlerdi. Ama Adele olmalarına izin verilemezdi! Lakin Adele'in haklı direnişi, bir noktadan sonra sonuç vermeye başlamıştı. Daha önce **People** dergisine şöyle demişti Adele; "**Kontrakt imzalarken artık insanlar biliyordu, bana 'zayıfla' demeye cesaret edenler, benimle asla çalışamazlar**".

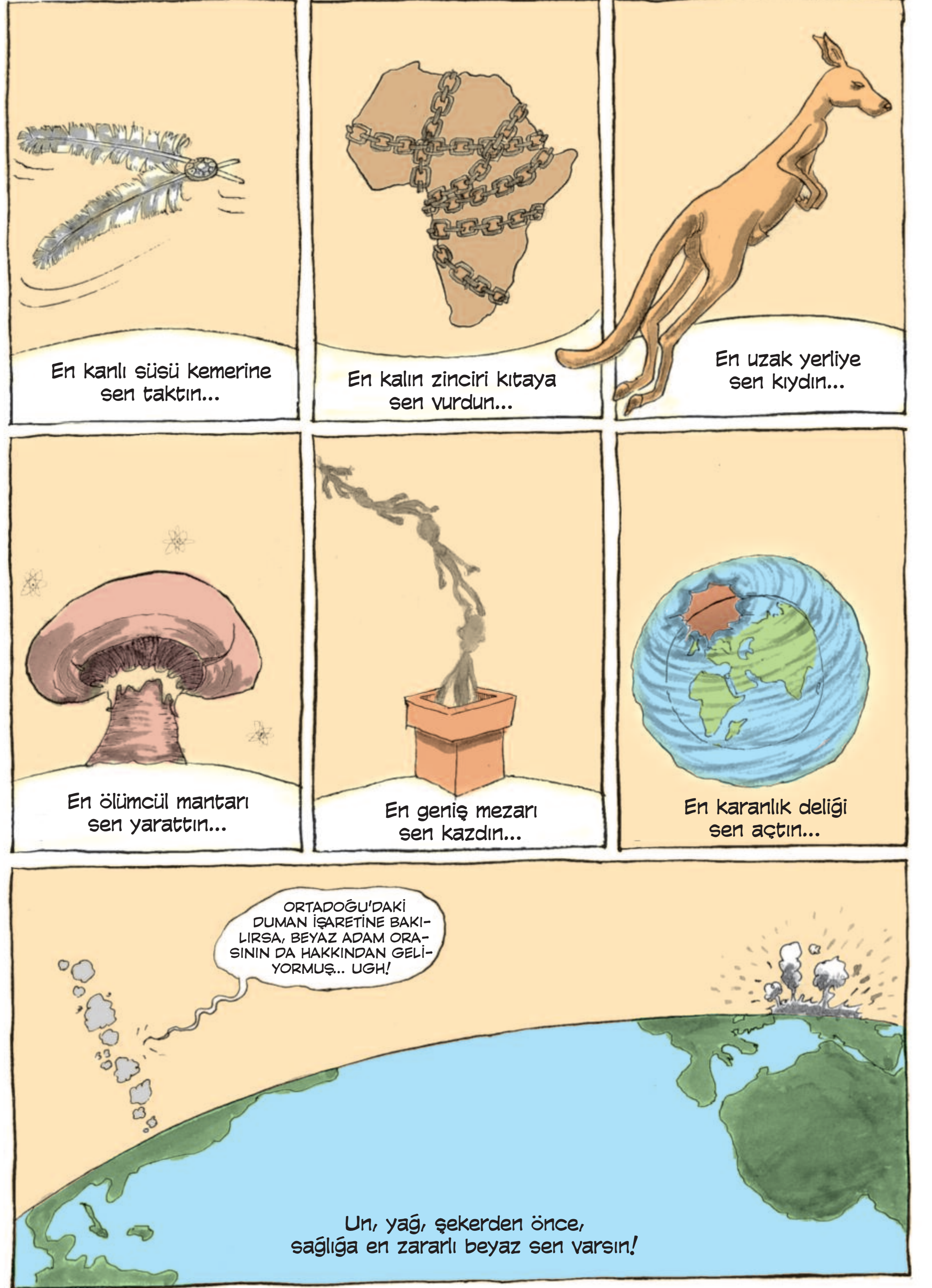
Velhasıl Adele; 50'lerin ve 60'ların stilinden etkilenmiş ama özgün ve avangart stili, muhteşem eyeliner'ı ve sahne duruşuyla uzun zamandan sonra sahnelerde boy gösteren en gerçek isim olmayı başardı. Bu arada kesinlikle kültürel bir ikonuna dönüştüğü ve de yüz binlerce kadına ilham olduğu da bir gerçek. **Rolling Stone**'a verdiği son röportajda (Kasım 2015 sayısı) da giderek yalınlaştığını ve giderek daha çok kendi olduğunu görebiliyorduk. Derginin kapağındaki fotoğrafında çok net ve "düz", iyi anlamda düz bir fotoğraf veriyordu Adele. Ne seksapellik ön plandaydı, ne de iş masumiyete vurulmuştu. Netti Adele. Milyonlarca satan bir dergide pek az rastlanır bir şekilde seksilik, sevimlilik ya da masumiyet vurgusu yapılmadan "portre" fotoğrafları ile karşımızdaydı.

Kariyerinin ilk yıllarında "neden zayıflamıyorsun" sorularına muhatap olmak zorunda kalan, ama kelimenin tam anlamıyla sktiri çeken, kariyerinde kendine yol açabilmek için şişman şakalarına göz yummak ya da bizzat kendisi yapmak zorunda kalmayan, 30 kilo verip "Adele yeniden doğdu" nidalarıyla kumsalda bikinilerle kuma bulanmış bir halde, aralık dudakları ile poz vermeden var olmayı başarmak – *ne kadar iyi bir sese sahip olsa bile* – her şarkıcının harcı değil.

Adele'in sadece kendi gibi var olarak usulca yarattığı isyancılık, pek çok anlamda pop starlık müessesesinin oyununu bozuyor. Eğlence sektöründeki her şey, tüm elemanlarıyla seksizmin doruklarında seyrederken, bedenini metalaştırmadan ya da şakalara kurban gitmeden kendine yol çizen bir kadın, elbette takdiri hak ediyor. Çünkü sanılanın aksine Adele'in demek istediği "**şişmanlar da pop star olur**" değildir. Daha çok; "**hey sektör! sen benim bedenime karışamazsın!**"dır Adele'in söylediği. Çünkü aslında ne Beyonce'nin bacakları bu sektörün meselesi olmalı, ne Miley Cyrus'un incecik bedeni, ne Nicki Minaj'ın geniş kaidesi, ne de Adele'in dolgun bedeni.

Adele'in sözleriyle bitirelim... Rolling Stone'un Kasım 2015 sayısında Adele şöyle diyordu:

"**Sanırım ben insanlara kendilerini hatırlatıyorum. Herkes benim bedenimde demek istemiyorum. Ama kendilerini benzetiyorlar, çünkü ben mükemmel değilim. Sanırım pek çok insan kusursuz, ulaşılmaz ve de dokunulmaz olarak sunuluyor.**"

SIVI ALTIN

Katina Karanikola

Diye tanımlıyor zeytinyağını koca ozan Homeros. Ben, zeytinyağıyla altını kesinlikle aynı teraziye koymam. Mbolialaların (zeytin ağaçları) bol olduğu adada yaşamaktan çok ama çok mutluyum... Ayının çenesinden akan bal gibi çenemde yağın kayganlığını hissetmekten de... Binlerce yıldır Akdeniz'in sembolü olan zeytin ağaçlarını birçok sayımızda yazdım. Kültürümde ve dinimde ki kutsallığını, önemini anlattım. Bu kez zeytinyağını yazmak farz oldu. Günümüzde bunca ölümler, bombalamalar, göçler varken iyi şeyler yazmak bencilliktir belki de amaaaaa... Hemen yanı başımda ki zeytin sıkma fabrikası gece gündüz harıl harıl çalışıyorken... Etrafa mis gibi pirina ve yağ kokusu yayılırken... Çingeneler Homeros'u doğrularcasına altın günlerini yaşarken... ve ben süper bir terapi yapmışken... anlatmadan geçemeyeceğim.

Ak deniz kültürünün vazgeçilmezi zeytin toplama, sıkma mevsimi geldi. Ağaç dalları yeşil, mor, sarı renkte ki zeytinlerle, noel ağacı gibi, süslendi. Traktörler, Kasımın başından beri sabahın erken saatlerinde zeytinliklere merdiven ve yaygılar taşıyor. Her yıl olduğu gibi bu senede başı Çingeneler çekiyor. Hiç birinin tek bir ağacı olmadığı halde ilk onlar başlar hasada en son onlar bitirir. Şu dönemler adanın aranan tüccarları oluveriyirlar be ya. Ne Koç ne Sapancı yarışabilir onlarla. Her gün yağın kilosuna bir lira ekledikleri yetmedi müşteri de seçiyorlar. "Olmaz be ya söz vermişim birine sana sonra bakarız gözünü yiyim." Bir taftalar bir tafralar.. Sıraya diziyorlar hepimizi. Neyse zeytin sıkma fabrikası da düğmeye bastı beni çağırıyor adeta. Alışmış kudurmuştan beterdir derler. Çocukluğumdan kalan alışkanlık işte. İla ki her gün gidip musluktan akan taze "sıvı altına" birkaç lokma ekmek bandırıp çenemden akıtacağım. Zeytinyağın kokusunu üstüme sindirmek için sevgili köpeğim Floksinin yaptığı gibi pirinanın üstüne yuvarlanansım geliyor. Floksi çok sevdiği kokuları tüyüne sindirmek için sevdiği kokunun üstüne koca gövdesiyle top gibi yuvarlanıyor, ağaçtan kopan zeytinler gibi. İlk sıkım zeytinin yağları sıvı sabun kadar yeşil aktı. Erken hasat zeytinlerden çıkan agureleo (olgunlaşmamış yağ) en iyi cins düşük asitli yağdır. Ham zeytin ne kadar acı ve tatsızsa yağı çok lezzetlidir boğazda hafif bir acılık bıraksa da. Sevgili komşum Sümbül ilk yağını alınca panikle geldi kapıma. "Komşi bu sene yağlar zehir zehir. Zarar edicez be ya." Ama etmediği gibi kısa sürede yağını on beş liradan satabildi. Bahçemdeki zeytin dolu küfeleri görünce bana da iyilik yapmak istemiş ki "mişteri bulayım sana komşi" dedi. Kasımın sonlarına doğru zeytin iyice yağlanır verimi yükselir. Kasım başlarında yedi kilo zeytin bir kilo yağ veriyorsa ay sonuna doğru dörtte bir verebiliyor. Zeytin çok olgunlaşır ve ya henüz çiçekken içine kurt girdiyse ağaçta kalmaz yere düşer. Toprakta kalan veya toplandıktan sonra çok bekletilen zeytinin asidi yükselir. Asit oranı ikiye kadar olan yağ birinci kalitedir. Zeytin ağaçları bir yıl çok ürün verirken ertesi yıl dinlenir az verir meyvesini. Buna var yılı yok yılı deniyor.

Bizim Gönül Adamı zeytin ağaçlarına gönül verdi birkaç zeytin ağacı aldı geçen yıl. Mart ayında budayarak gençleştirdiği ağaçlar bu yıl meyvesini verdi. Naziktir zeytin ağacı. Vurmadan, hırpalamadan dalından toplayacaksın zeytinini. Bu yüzden kimseye güvenip toplatmadık kendimiz toplamaya karar verdik. İkimizde bu işin yabancısı olduğumuzdan ceviz toplar gibi toplayacağımızı sandık. Bir merdiven ve bir yaygıyla koyulduk işe. İlk gün çok yorucuydu ve kolay olmadığını anladık. Öncelikle ağaçların altı temizlenir, sonrasında ağacın altını kapsayacak kadar kocaman yaygılar serilir koparılan zeytinler yere düşmesin diye. Merdivende şart yüksek dallara erişebilmek için. Riskli iştir. Her yıl birkaç kişi merdivenden düşerek kaburga ve ya ayak kırığıyla helikopterle karşıya Çanakkale Devlet hastanesine gönderilir. İkinci günden sonra Güneri zeytin toplamak için özel tasarlanmış tarak getirince işimiz kolaylaştı. Kendimizi öyle bir verdik ki zeytin işine ne Erdoğan'ı düşündük ne Demirtaş'ı. Zira, renkli zeytinlerin arasında süper antidepresan bir terapi yaptık. Zeytinliklerin etrafında tepeler, uzakta bir köy, etrafta keçiler, koyunlar ve biz...Uzun ömürlüdür zeytin ağaçları bin yıllıktır. Girit'e koruma altına alınmış üç bin yıllık bir ağaç olduğu söyleniyor. Vale elia gia ta pedia su ke milia gia tin kilia su. (Çocuklarına zeytin ağacı göbeğine elma ek.) Giritliler çok önem verir agureleoya. Özellikle erken hasat yaparlar. Bizde ilk zeytinliğin ürününü erken topladık çürütmeden ,asidini yükseltmeden zeytin sıkma fabrikasına götürdük. Her gün gittiğim fabrikaya ilk kez bu kadar heyecanlı gittim. Kendi topladığımız zeytin sıkılacaktı. Adım adım izledim tüm işlemi. Zeytinyağı, sadece sıkılarak başka hiçbir işlem görmeden ve hiçbir katkı maddesi konmadan tüketilen tek yağdır. Zeytinler önce kocaman bir havuza atılıyor. Havuzda verilen havayla yapraklar ayrıştırılıyor zeytinler yıkanıyor. Yıkanan zeytin ufak bir havuza düşüyor. Oradan elezon denen bir boru elektrikli süpürgenin tozları çektiği gibi çekip kırıcıya gönderiyor. Kırılan zeytinler (zeytin ezmesi gibi ufalanıyor) hamur olmak için Malaksöre (hamur teknesi) geliyor. Hamur pompa vasıtasıyla dekantöre pompalanıyor. Dekantör ayrıştırma işini yapıp pirinayı dışarı yağı ayrı bir kazana aktarıyor. Pirina kaloriferlerde yakıt olarak kullanılıyor. Kazana süzülen yağ seperatöre geçiyor. Seperatörde ılık suyla ayrışan yağın pisliği havuza yağ ise pırıl pırıl akıyor musluktan. Hoş geldin bebek... Gelsin zeytinyağlı nefis mezeler, gelsin rakılar...

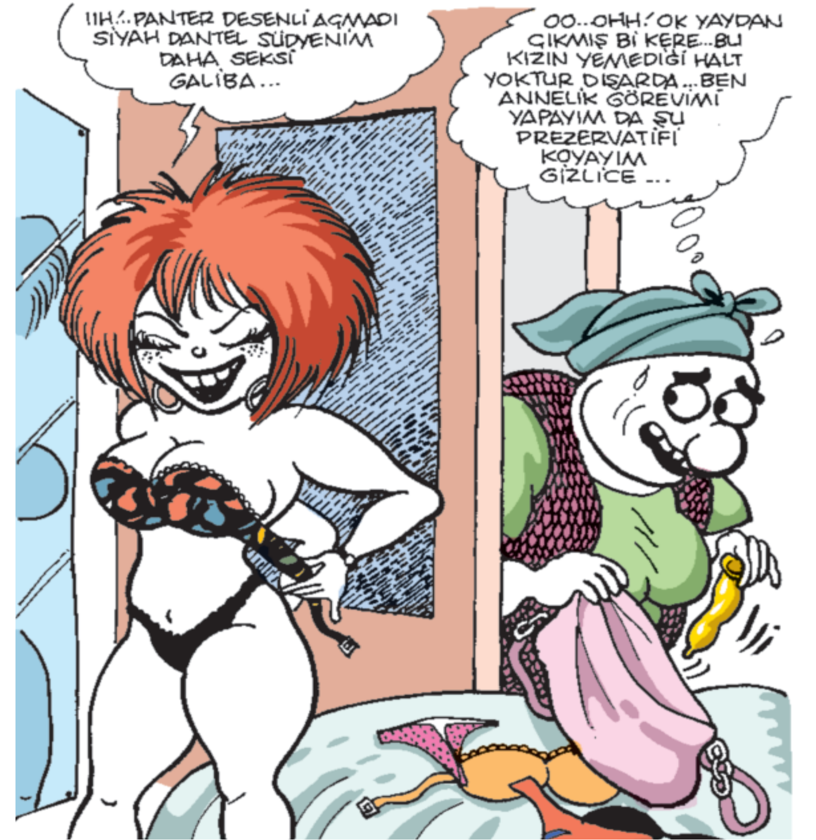

BİRAZDA KARŞIDAN

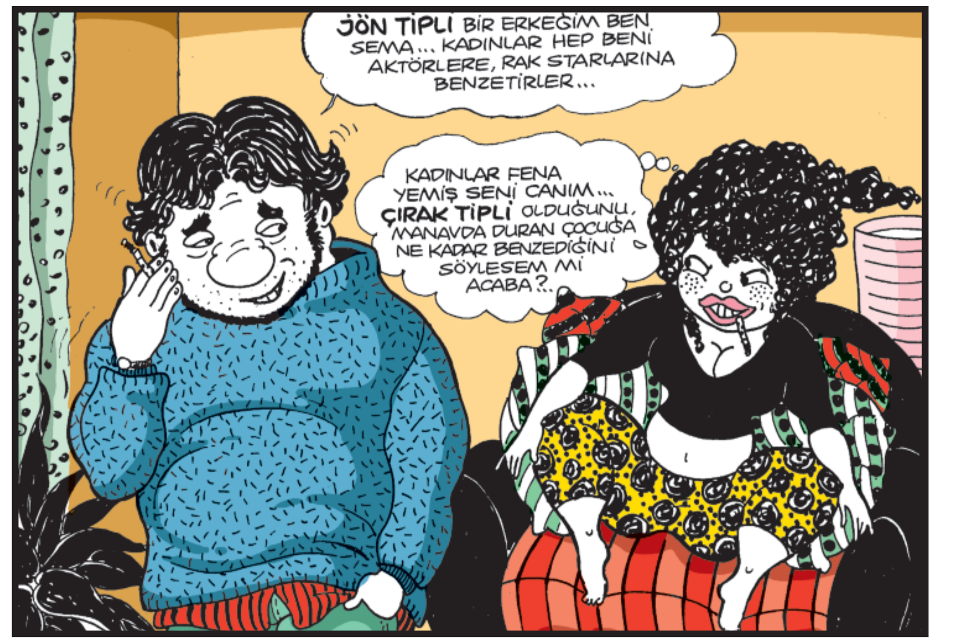
Dünya gündeminde Paris katliamı ve dayanışma örnekleri gösterirken Yunanistan'da kırk iki yıl önce aynı tarihte askeri rejim tarafından katledilen çocukların anıyordu. Sirtaki yapıp tabak kıran halkı cunta yönetimi iyice sindirmişti. On dört Kasım bin dokuz yüz yetmiş üçte askeri diktatörlüğe karşı Atina Politeknik Üniversitesinin gençleri özgürlük ve demokrasi mücadelesi için üniversiteyi işgal etmişlerdi. Üç gün süren işgal eylemci gençlerin coşkusuyla şenlik havasında geçiyordu. Laboratuardan aşırdıkları malzemelerle okul içinde kendi yaratıcılarıyla radyo istasyonu kurarak halka "özgürlük" kokan mesajlar veriyordu. Mesajı alanlar gençlere moral ve destek için üniversitenin önünden ayrılmadılar. Askeri cuntada ordaydı. Okulun etrafını ağır silahlar ve tanklarla kuşatmıştı. On yedi Kasım sabaha karşı şehrin elektrik trafosuna Yunan kedisi girer ve büyük katliam gerçekleşir. Tanklar, terör estirerek okulun demir kapısını kırmış içeri giren askeri birlikler etrafı "temizlemişti." Sağ yakalananlar tutuklanmış acımasızca insanlık dışı her türlü işkence yapılmış. Politeknikte başlayan özgürlük mücadelesi bir yıl içerisinde askeri cunta devirip Demokrasiyi ve özgürlüğü kazanmıştı komşular. Bu yılki anmalara tutarsız Başbakanları da de katıldı.Henüz Başbakan olduğunu kavramamış olmalı. Bir kaç gün öncesinde uyguladığı yeni kemer sıkma politikasına karşı halkı greve çağırmıştı. Hadi buyurun çıkın işin içinden. Böyle halka böyle başkan. Yarın kalkıp altın şafakta ırkçılığa " karşı" eylem yaparsa hiç şaşırmayacağım...

RAMİZE ERER

BUNLAR İNSANIN KARŞISINDA DİMDİK DURURLAR... KÜSTAHTIRLAR... ÖYLE HER İŞİ YAPTIRTAMAZSIN.. PABUÇ GİBİ BİR DİL DE VARDIR BUNLARDA, BAŞEDEMEZSİN. SEN EN İYİSİ ŞÖÖLE, EZİK BÜZÜK **SIKMABAŞ** BİR ŞEY BUL, BUNU DA DEFET HEMEN CANIM...
GIIR GIRR!.

IIH!.. PANTER DESENLİ AÇMADI SİYAH DANTEL SÜDYENİM DAHA SEKSİ GALİBA...
OO.. OHH! OK YAYDAN ÇIKMIŞ Bİ KERE.. BU KIZIN YEMEDİĞİ HALT YOKTUR DIŞARDA... BEN ANNELİK GÖREVİMİ YAPAYIM DA ŞU PREZERVATİFİ KOYAYIM GİZLİCE ...

DEMEK SIĞ ERKEKLERİ BEĞENİYORSUN... DAHA DERİN OLABİLİRİM AMA, DAHA SIĞ NASIL OLUNUR BİLMİYORUM CANIM, BİLMİYORUM...
SAKIZ PATLATMAYI DENE!..

JÖN TİPLİ BİR ERKEĞİM BEN SEMA... KADINLAR HEP BENİ AKTÖRLERE, RAK STARLARINA BENZETİRLER...
KADINLAR FENA YEMİŞ SENİ CANIM... **ÇIRAK TİPLİ** OLDUĞUNU, MANAVDA DURAN ÇOCUĞA NE KADAR BENZEDİĞİNİ SÖYLESEM Mİ ACABA?..

EVEET... TAKILIP KALMIŞ BU GÖZLER, HANGİ ÇITIRIN MEMELERİNDE TAKILIP KALDI BU ÇİPİL GÖZLER ACABA? HANGİ?.. BAK BENİ GÖRÜYOR MU HİÇ... ALÇAK!..

LÜTFEN ELÇİN ŞU KIZI DA ARANIZA ALIN, DIŞLAMAYIN... HEM O MİSAFİRİMİZ, ÇOK AYIP AMA...
HIÇK!..
AMA HAYATIM DEDİKODUSU YOK.. HEP POLİTİKA, EKONOMİ FALAN KONUŞMAK İSTİYOR... SİZİN YANINIZDA OTURSUN O..
HEM KİMSEYİ ÇEKİŞTİRMİYOR... İYİ KIZDIR, İYİ KIZDIR DEYİP, BİZİM DEDİKODUMUZU BOZUYOR...

Funda Mentaloğlu

GEL DESEM GELMEZSİN YA, ONDAN SEVİYORUM SENİ

Gel desem gelmezsin ya ondan seviyorum seni. Değişmenden değil, değiştirmeye çalışmaktan zevk alıyorum ben. Hep bir önsevişme hâli bendeki.

Oldum bittim tutkundum eski evlere. Yer gıcırdasın, Kapılar ahşap olsun, En az yüzyıllık bir konut olsun. Yaşanmışlık olsun. Yaşanmışlığından içeyim seni. Verdiklerini değil, vermediklerini yazayım.

Tıpkı bozuk lavabo gibi bazen akmanı bazen normale dönmeni seviyorum. Hadi beni sev, demek bana zevk veriyor çünkü biliyorum başkasını sevdin sen. Bana hiç sıra gelmeyecek, ondan seviyorum seni. Uzun bir önölüm hâli bendeki.

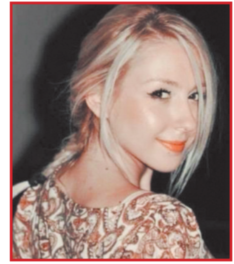
Durup durup sarhoş olma isteğimsin sen. Fütursuzca teslim olmayı, rütbelerden sıyrılmayı, bazen çirkinleşip bazen sadeleşmeyi, yersiz yalan söylemeyi seviyorum seninle. İstediğimde yanımda olmadığın için seviyorum seni. Yalnız kaldığımda ağladığım için seviyorum.

Saçını sevmediğim gibi taramanı, beğenmediğim yerlere gitmeni, seviştikten sonra aramamanı, aradığında küfür gibi konuşmanı seviyorum. Hastalıklı bir tutkuyla bağlıyım sana. Sen benim söylemediklerim, sen benim kirli tarafım, sen benim kitaplarımsın.

Tartıştığım edebiyatını benimsedim ben; inançlarımı açığa çıkarmanı. İnançlarımın, inanmadığım, hor gördüğüm tarafını işgal ediyorsun çünkü. Seni, ben olmadığın için seviyorum.

Adını bilmediğim o kahpe Yunan restoranına gidip gidip seni anmayı seviyorum.
Hiçbir toprağa, hiçbir bayrağa, hiçbir denize ait olmadığın için seviyorum bir de. Bir de bana ait olmadığın için.

Ayça Çalkoparan

"Ben senin kadar"

Ben senin kadar güzel olmak istemiyorum,
Senin kadar komik de olmak istemiyorum,
Hele senin kadar başarılı bir tacir olmak hiç istemiyorum,
Çocuklarını büyüten cefakar ve gururlu bir anne olmak istemiyorum,
Görmüş geçirmiş bir bilge olmak uzak bana,
Yemek yapmayı çok iyi bilen bir aşçı veya çok iyi bir ressam olmak da,
Kendini hayvanlara adamış bir hayvansever olmak için vaktim yok,
Enstrüman çalmak için yeterince sabırlı değilim,
Bir kitap yazmak için de,
Onlar kalemimi severler ama ben değil,
Evlilik hayalleri kuracak kadar da sevmedim pembe rengi hiç,
Belki bir kadeh şarap koyarsan aynı dilden konuşabiliriz,
Sesim güzel değil benim,
Uzun yürüyüşler yapmaya üşenirim,
Kızlarla buluşup aşktan bahsetmek tam bir fiyasko,
İçten olmaya çalışırken sen, tüm kıvrımlarını görebiliyorum,
Sen içten değilsin
Ve senin yüzünden ben de.
Kadehimi tazelersen aynı dilden konuşabiliriz belki,
Ben istikrarlı gibi görünen bir bilinçsizim,
Yaşadığımız evren aynıysa sen nasıl gerçekten istikrarlı olabilirsin,
Adaletten dem vurup klişeye mi düşelim,
Duygusal boşluklar bizi vurur mu?
Biz diye bir şey var mı?
Ölenler oldu değil mi?
Seviyordun onları,
Nefes almayı sonlandırdıklarında,
Nefes almakta zorlandın,
Uyumak onlarla birlikte seni de öldürüyordu,
Hayata döndün sonra,
Birer çocuk yapıp,
Onları çok sevmek mi bağladı seni hayata,
Yalnız yaşayacağını ne zaman kabullendin,
Birileri olsa da olmayacaklarını,
Gerçekten istedin mi birinin gerçek olmasını hiç,
Gerçek olduğuna inanamadığın biriyle sohbet ettin mi?
Aşk mı olmalı tüm geleneksellliğiyle bunun ismi,
O seninle aynı mı?
Değilse önemli mi?
Yeni tanışığın biri,
Tüm gerçekliği bozup seni tüm bu soruların cevabına götürecek mi?
Ben bilmiyorum,

Ben şu şartlarda bi' insanın, gerçekten mutlu olabileceğine inanmıyorum. Kimi mutlu kimi mutsuz, değil. Kimi belli ediyor, kimi etmiyor.

Bir kadeh daha almayayım, teşekkürler.

Sevgilerimlen,

Ayçal.

Birbirini Yiyerek Doyanlar Kulübü

Dr. Gökçen Erdoğan

Toplumca çok büyük sınavlardan geçtik. Türk'ü, Kürt'ü, Laz'ı, Çerkez'i, sağcısı solcusu, şusu busu hepimiz, birimiz daha şanslı birimiz daha şanssız, birimiz daha istekli birimiz daha isteksiz, birimiz haklı birimiz haksız, şöyle böyle derken türlü vehamete karşı taktık pelerinleri. Her defasında başımıza daha fena bir şey gelmez sanırken beklenen açıklama geldi. 'Yılmaz Morgül Survivor'da. Allah'ım n'olur slip mayo giymesin, amin!

Bir derdim mi var Yılmaz Morgül'le? Sesi harika, yorumu iyi, bakımlı ve izleyicisine saygılı bir adam. Ne derdim olur, bu kadar içten ağlayan bir adamla? Benim derdim ülkemle. Yeteneklerine kıymet vermediği herkesi eninde sonunda çılgın bir sosyal medya fenomenine dönüştüren ülkemle. Yahu bu adam size ne etti? Siz adama ne ettiniz de bu Gökçen Erdoğan adamın slip donunu dert etti!

ÜNLÜ OLMAK FENA MI?

Ünlü olma arzusunu, beğenilme, takip edilme, takdir edilme merakını elbette anlıyorum. Anlıyor olmasaydım kendimi ifade etme yollarımın en etkilisi olarak medyayı görmezdim şüphesiz. Yani bu satırları yazarken kimseye şuursuzluk dolu eleştiriler yöneltmek derdinde değilim.

Üzerimdeki elbisenin, ipek kirpiğimin, ruj rengimin sorulmasını dahi seviyorum, vajinismusun, gebeliğin sorulması kadar olmasa da haz alıyorum beğenilmekten. Çünkü ne kadar insanı bağlarsam ekrana, o kadar insana anlatıyorum derdimi. E bu işler ince hesap ister. Manken olacağımdan, dizide oynayacağımdan değil yani. Çünkü insanım, çünkü kontrol edebildiğim için şanslı olduğum bir de egom var. Ama bu da bir tür ünlülük hali tabi. Inkara hacet yok.

Peki ya sonra anlatacakların? Ünlü oldun, kızlar gözüne, oğlanlar popona, bir kısım insan da zekana hasta. Eyvallah, peki ya devamı filmin? Var mı anlatacak bir şeylerin?

BAŞININ ÜSTÜNDE DÖNEN ADAMLAR, AYAKLARININ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLERİ GEÇİNCE

Gelgelelim kafasının üstünde dönen bunca insan ne zaman ve neden peydah oldu meraktayım. Ayaklarının üstünde yürüyenler olarak azınlık olmamıza ramak var.

Adam başı 3 yarışma düşer oldu. Katılmadığım kabahat, zira çoğunu siler geçerim. Öyle yoğunluk öyle yoğunluk ki elemelerde, kimileri bu konuda kariyer yapsa yeridir. Her sene 3-4 yarışmaya başvuruyor adam, saatlerce sırada bekliyor, elemelere katılıyor. Bir üst tura geçerse gözü aydın, geçmezse intihar etmekle tehdit eden gördüm, hem vallahi hem billahi. Ünlü olma yolunda bazı adımlar sırayla atılıyor; canlı yayında yarışma hakkı kazanınca vücut geliştirmeye başlayan mı dersiniz, son parasıyla çılgınlar gibi alışveriş yapıp olmadığı biri gibi olan eğretiler mi... Daha ilk turu geçer geçmez karısını boşayan adama ne demeli? Halka sesleniş videoları, takipçi satın almalar, eski tanıdıkları tanımazdan gelmeler... Yarı ünlünün görmemişi de akıllara zarar. Ünlü olma ihtimali şöyle kapının ucundan görünür görünmez çıldırma noktasına gelenlerden bahsederken kalpsiz mi göründüm.?Peki ya bazen de izlerken dağlamam? Bizim büyük çaresizliğimizle tanışmam... İşte bunu sevmiyorum. Görmemişliğini ve çıldırmışlığını böyle önlenemez biçimde tırmanmayı sürdürenlerle birlikte son umudu, içindeki kuyudan çıkmak için son çaresi biraz olsun tanınıp zengin olmak olanlar var ki onları bu satırların dışında tutuyorum. Ille de birileri ünlü olacaksa bırakın onlar olsun!

Bir yarışmada finale kaldıktan sonra terk edilen kızın dramından bahsedeyim mi size? Bu ülkenin 'ünlü olmazsa ölecek hastalığı' geçecek gibi değil. Bizimkinin nişanlısı da bu furyaya kapılıvermiş. Zaten ünlü olanlar genel olarak bir süre direnip sonra amiyane tabiriyle 'önce arabayı sonra karıyı' değiştiriyorlar. Bu hanım kızımızın manitası da yine erkeklerin amiyane tabiriyle önce kaportayı düzeltip sonra yeni kaportasına layık olduğunu düşündüğü bir araba ve bir karı peşine düşmüş. Bizimkine düşense 'gelişmemiş vücuduna rağmen seni beğenen kadını, vücudun ve cebin şişince üşüşen kadınlar için üzdün' diye atar yapmak ve bu atarla yetinmek. Az once tam da toplumun gözüyle anlattım olanları. Ve tabi toplumun deneyimleriyle. Hay bu toplumun deneyimlerine -82 yaşındaki Nuriye Teyze'nin deyimiyle 'kıran gire!'

ÇARE UNFOLLOW

Peki ya sosyal medya ünlüleri? Bir anda bir köşeden pırtlayan ve nasıl olduğu dahi anlaşılmadan ünlü olanlar, onlara ne demeli? Kendisiyle dalga geçme işini kimseler yapmadan yaparak komik olma şifresini çözmüş birtakım kızlar ve oğlanlar. Onların filmlere çekilen öyküleri, koca merakları, sevişme anıları, gündeme giydirdikleri, yedikleri, içtikleri... derken sosyal medyanın Bülent Ersoy'u olmasınlar mı birden bire!

Sahi ben size sevgilisi sosyal medya fenomeni olduktan sonra terk edilen çocuğun öyküsünden bahsettim mi? Hayranı bol olur bugün, seni az bulur. Lakin her şeyin modası var, geçerse bir gün modası bu işlerin, tilkidir, kendini kürkçü dükkanının kapısında bulur. Üzülme dedim oğlum, başkalarını follow et, sana kız mı yok!

Sosyal medya dediğin şeyi de çok ciddiye almayacaksın. Hakkını vereceksin ama hakkından fazlasını itinayla sakınacaksın. Yüzyıllarca bilgisayar başında otursak telefon aplikasyonlarını uzuv bellesek eninde sonunda karışacağımız yine gerçek hayat. Konuşacaklarımız kanlı canlı insancıklar. Bir biçimde kendini ifade etme becerisini göstermek hafife alınacak şey mi? Vallahi değil. Sonuçta sosyal medya fenomeni olmak da zaman ve çaba ister Üzülme dedim oğlum; ondan sana eş olmaz. Öz çocuklarını follow etmek 6packsli adamları follow etmeye benzemez. Üzülme dedim, üzülme oğlum, baktın olmuyor, çare 'unfollow'.

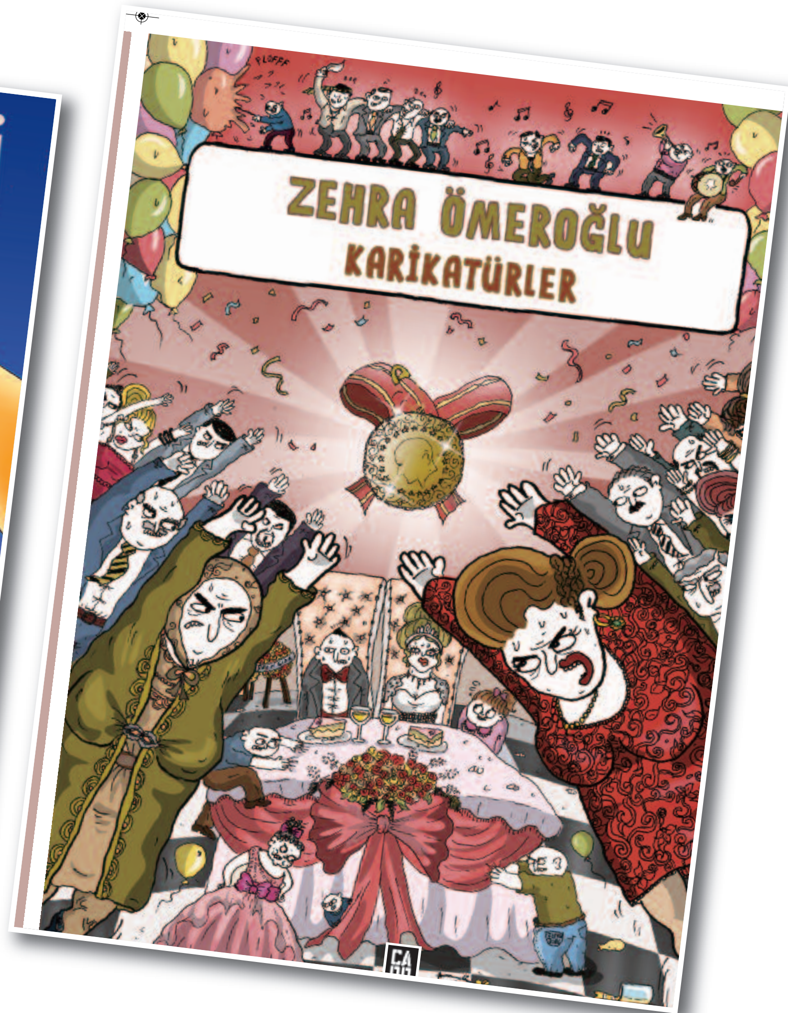

Kitapçılarda, Gazete Bayiileri ve Zincir Marketlerde

D&R, Remzi, İnkilâp, Nezih, Kitapsan, Carrefour, Migros, Kipa, Tansaş, Metro, Macro, Macro Group, Kiler, Onur, Pehlivanoğlu, Yeni Çağdaş

GÜNLÜK HAYAT NE KADAR ZOR OLABİLİR Kİ?

Deniz Su Tiffany

Bu sabah biraz daha farklıydı Meyra için. Diğer vatandaşlara göre daha fazla endişeliydi. Hormon tedavisi sonuçlarını vermişti fakat kimliğini değiştirememişti. Görüntüsü ile kimliği, gideceği resmi kurumların personelleri için bağdaşmayan bir görüntü çiziyordu. Fakat o yine de uğradığı zulümlerin etkisinde kalmadan başına daha fazla kalmaması gereken işler için birşeyler yapmanın peşindeydi. Faturaları zamanında yatırmanın sorumluluk sahibi bir davranış olduğunun farkındaydı.

Yine de yalnız gitmemesi gerektiğini düşünüyordu. Karşı komşusu Yusuf'un kapısını çaldı. Yusuf genelde bazen erken vakitte uyanırdı. Kapısı çalar çalmaz açtı, Meyra'yı karşısında görünce gözleri parıldadı. Meyra ile uzun süre karşılaşamamanın üzüntüsünü atmıştı üzerinden.

"Merhaba Meyra, nereye gideceksin bugün?"

"Faturaları yatırmam gerekiyor. Ben yalnız başıma gitmeye çekiniyorum. O yüzden seninle gitmek iyi olur diye düşündüm."

"Tamam, Meyra'cığım. Hazırlanıyorum beş dakikaya. Kimliğin dışında raporunu da almayı unutmadın değil mi?"

"Ay hiç unutur muyum Yusuf? Başımıza taş yağar sonra."

Yusuf, Meyra'nın teklifine oldukça sevinmişti. Meyra'yı içeri davet etse de Meyra girmedi. Nasılsa Yusuf beş dakikaya hazırlanmış olurdu. Yusuf, beş dakika üstünü giyindi ve cinsiyet geçiş sürecini belgeleyen kâğıt parçasıyla pembe kimliğini de yanına alıp Meyra'yı daha fazla bekletmedi. Yusuf bir trans erkekti. Genetiğinden gelen uzun boyluluk, dışarıdan aldığı testosteron ile birleşince birçok kadının ve eşcinsel erkeğin kalbini hoplatmaya yetiyordu. Yusuf'un peşinde en az beş aşığı varken o hiçbirine yüz vermiyordu. Onlardan önce zaten Meyra, Yusuf'un kalbini çalmayı başarmıştı. Bunun için oldukça fazla vakti vardı. Çünkü yıllardan beri aynı apartmanda birbirlerine komşuluk yapıyorlardı.

Meyra'nın daha önceki zamanları düşünüp korktuğu gibi sorun çıkmamıştı. Rahatça faturalarını ödemişti, fakat Yusuf'u da gereksiz yere yorduğunu düşünerek birazcık vicdan azabı yaşamıştı. Meyra bunun için defalarca özür dilese de Yusuf zaten çok centilmen bir erkekti. Asla sevdiği kadını zor durumlarında yalnız bırakmazdı. Hem onun için de Meyra ile yürümek, yalnız başına yürümekten çok daha keyifliydi. Ayrıca elinin lezzetine de diyecek yoktu. Özel tarifi ile hazırladığı tatlıları ise enfesti. Bir gün öncesinden mutfakta savaş ilan eden Yusuf, kendi yaptıkları arasında gelmiş geçmiş en güzel meyveli tartlardan yapmıştı. Meyra da tatlıya oldukça düşkün ve bir o kadar da tatlı gurmesi bir kızdı. Meyra'nın evine gideceği sırada efsane meyveli tartlarını da yanına aldı. Yusuf'un cinsiyet geçiş sürecine başlamadan önce bir pasta dükkânı vardı. Hatta birkaç yatırımcıdan işini büyütmesi için ortaklık teklifleri almıştı. Bunlardan birini kabul etmeliydi, çünkü süreci için oldukça fazla paraya ihtiyacı vardı. Yatırımcılar ile yaptığı toplantılarında cinsiyet değişikliği yapacağından da bahsetti. Bundan bahsetmeseydi eğer yaşayacağı dönüşüm onları korkutabilirdi. Trans olduğunu söylemesinin ardından ise kapılar yüzüne kapanmıştı. İş dünyası, hastalıklı bir derecede translardan kaçınıyordu. En sonunda kendi başına da ayakta kalamadığı için dükkânını kapatmak zorunda kalmıştı.

Meyra, Yusuf'un bu ziyaretinden çok mutlu olmuştu. Hem Yusuf, hem de o nefis meyveli tart geldiği için. Yusuf'un yaptığı meyveli tartın tadını daha hiçbir tartta alamamıştı. Bu tartın tadını tek şey kaçırabilirdi; ANA HABER BÜLTENLERİ! Yusuf aslında haber izleme bağımlılığını yense daha sakin biri olabilirdi. İzledikleri ilk haber de tesadüf eseri transseksüellerle ilgiliydi. Sabah gezmeye çıkan iki trans kadın ve bir trans erkek, esnaf tarafından tekme tokat dövülmüştü. Hak aramalarına rağmen cevap alamamışlardı, hatta mahkemede neredeyse suçlu durumuna düşmüşlerdi. Bu habere sinirlenen Yusuf:

"Görüyor musun Meyra? Bizlere yine rahat nefes yok gibi."

Meyra gülerek: "Allahaşkına Yusuf, ne zaman rahat nefes aldık? Bakar mısın geçmişe de biraz. Kabul ediyorum son zamanlarda ortalık iyice gerildi. Herkesin sıkıntıları arttı, fakat translara ne oldu? Sence halimizde bir değişim var mı?"

"Sen de haklısın Meyra'm. Bizler zaten şiddet, sıkıntı ve hak ihlallerini en uçta yaşayan kesimiz. Bizim için yine değişen bir şey olmadı. Keşke problemlerimizi ciddiye alınsaydı."

"Bakma zaten bugün çok da sorunsuz geçmedi. Yine senin sinirlerin bozuldu, yine bana tuhaf bakışlar... Yani günlük hayat daha ne kadar zor olabilir ki?"

"Hiç sorma birtanem, çok sinirlendim ben o herife. İlkel biri olsam anında döverdim onu..."

"Bazen düşünüyorum da, acaba herkesi eşit mi kıldılar gerçekten? Baksana eskiden bir biz cefa çekerdik şimdiyse herkes."

"Hahahah... Meyra ya. Ama bir şey söyleyeyim mi, eğer eşitlik gerçekten dertleriyse o zaman konuyu çok yanlış anlamışlar."

"Ama çooooo...ook yanlış. Hahahahah..."

Son zamanlarda iyice gerilmiş bir ortamda bile bir aşk filizlendirmeyi başarmışlardı. Aslında söyledikleri doğruydu, çekilen sıkıntılar ve hak ihlalleri sözkonusu olduğunda zaten transların hayatında hiçbirşey değişmemişti.

Deniz Su Tiffany, Temmuz 2013'te kendi blogunu açarak yazım hayatına başladı (http://transkad.in). Ocak 2015'te bir dergiden aldığı teklif ile(http://gzone.com.tr) köşe yazarlığı da yapmaya başlamıştır. 1993 yılında doğan Deniz Su, şimdilerde yükseköğrenimi için İstanbul'da yaşıyor.

Bayan Yanı'na Bilet

Rabia Çaçan

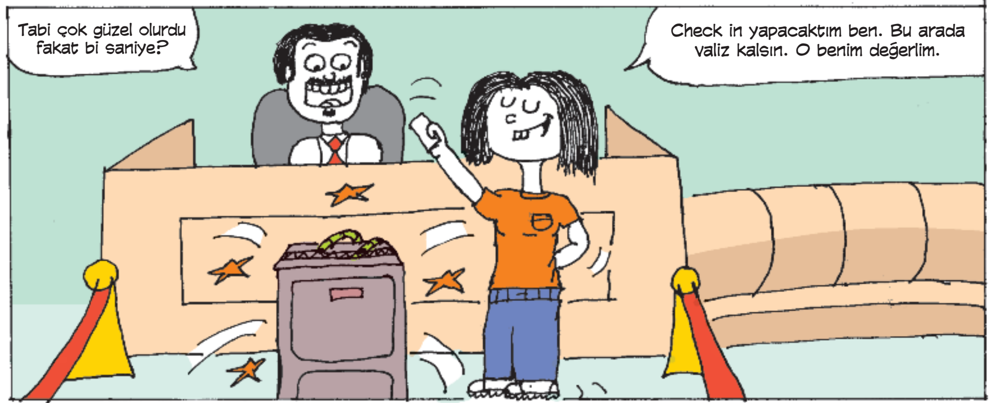

BUSINESS: Bileti '300' liradan başlayan kısım.
DE HADE LO: Diyarbakır ağzında 'Hadi lan oradan'

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.co

Elif Ersoy

Gülnihal Kaç

Mehtap ve Ufuk

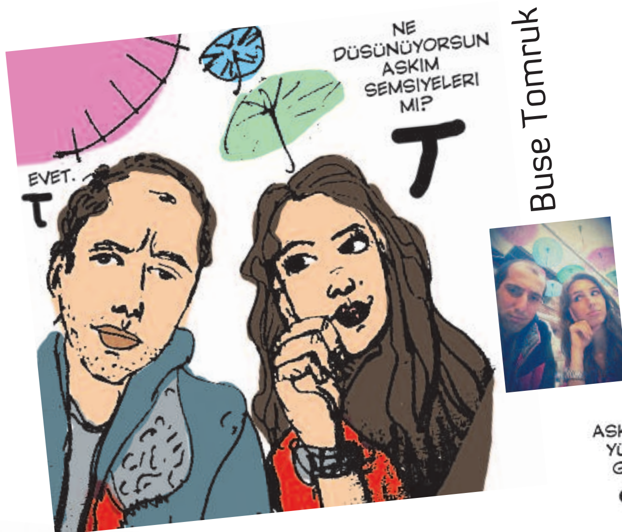
Buket Kınalı

Buse Çağla Oygur

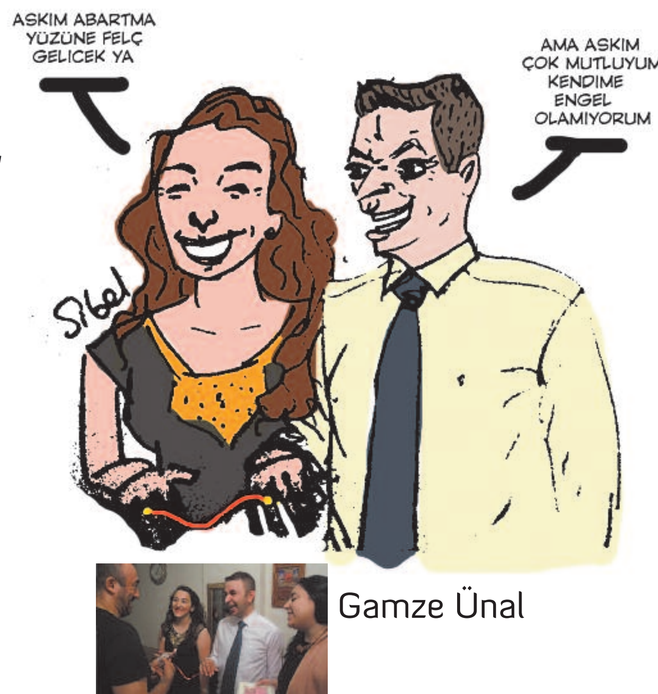
Öykü

Buse Tomruk

İldeniz Yazar

Gamze Ünal

Semra & Serkan

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

